

กฎระเบียบที่คลุมเครือ

Discipline

นายชาญวุฒิ แก้วศรีใส

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตรกรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2560 - 2561

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
จิตรกรรม

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิธิพัฒน์ หอยสังข์ทอง)

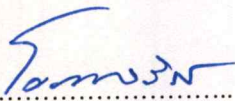
กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกร คงคา)

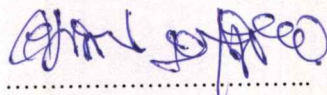
กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์หทัยรัตน์ มณีรัตน์)

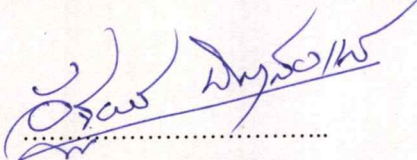
กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มล. โอภาจรีส นันทวัน)

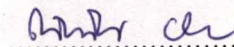
กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์คมสัน หนูเขียว)

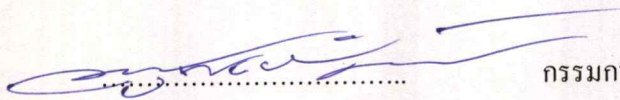
กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัฐพร นิมมาลัยแก้ว)

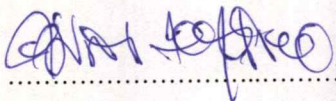
กรรมการ

(อาจารย์ณัฐณัน บัวลอย)

กรรมการและเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนุพงษ์ จันทระ)

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์คมสัน หนูเขียว)

หัวข้อศิลปนิพนธ์	กฎระเบียบที่คลุมเครือ
	Discipline
ชื่อ	นายชาญวุฒิ แก้วศรีใส
รหัสนักศึกษา	56020484
สาขาวิชา	จิตรกรรม
ภาควิชา	วิจิตรศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2560 - 2561
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์คมสัน หนูเขียว

บทคัดย่อ

การสร้างสรรคศิลปนิพนธ์ชุด “กฎระเบียบที่คลุมเครือ” เพื่อต้องการที่จะสื่อสารกับผู้ที่มีประสบการณ์ร่วมในวัยเด็กสมัยศึกษาเป็นนักเรียนโดยการนำภาพเหตุการณ์การทำโทษที่เกิดขึ้นในในวัยเด็กที่โรงเรียนเป็นผลกระทบจากประสบการณ์ของข้าพเจ้าด้วยวัตถุประสงคที่อยากถ่ายทอดความรู้สึกส่วนตัวจากการที่ได้ถูกบังคับให้อยู่ในกฎระเบียบของโรงเรียน และภาพการถูกทำโทษนำมาแปลงให้เป็นผลงานงานจิตรกรรมกึ่งนามธรรมเปลี่ยนจากภาพถ่ายสู่รูปแบบคอมพิวเตอร์กราฟิกมาสู่ผลงานจิตรกรรมเปลี่ยนการรับรู้ใหม่ของคนดูจึงนำมาสู่ผลงานจิตรกรรมกึ่งนามธรรมในชุดนี้ภาพนามธรรมที่ได้จากการชื่นชอบในภาพดิจิทัลกราฟิกที่มีความเป็นเอกลักษณ์มาสู่ผลงานจิตรกรรมกึ่งนามธรรมโดยใช้ตัวเองเป็นตัวกลางผ่านความรู้สึกของเหตุการณ์นั้น สู่ผลงานโดยการนำภาพเหตุการณ์ที่เป็นภาพเคลื่อนไหวนำมาแปลงเป็นภาพนิ่งด้วยผลงานจิตรกรรมอีกครั้งหนึ่งผู้ผันผาใบด้วยวิธีการนำภาพที่จดจำได้ในความรู้สึกนำเอาทัศนธาตุต่างๆ ภาพเหตุการณ์ในโรงเรียนที่มีประสบการณ์ความทรงจำเป็นที่มาของรูปทรงที่ปรากฏในผลงานชุดนี้เพื่อให้เกิดความรู้สึกใหม่ให้กับภาพสื่อสารถึงความสนุกสนานในรูปทรงกับสีเส้น และฝีแปรงที่ให้ความรู้สึกอิสระไร้ขอบเขตแต่ยังมีเค้าโครงของเหตุการณ์ที่มาของภาพข้าพเจ้าได้ศึกษา และวิเคราะห์แนวความคิดสร้างสรรค์กระบวนการการสร้างงานทัศนธาตุ และการจัดวางองค์ประกอบของข้าพเจ้าทำให้ข้าพเจ้าเห็นถึงตัวงานที่มีทั้งข้อดี และข้อเสียข้าพเจ้าหวังว่าในอนาคตจะสามารถได้ใช้ข้อมูลที่ผ่านมาการวิเคราะห์จุดอ่อนจุดแข็งของผลงานข้าพเจ้า และนำข้อดีที่ได้ในผลงานชุดนี้มาปรับใช้ในผลงานชุดต่อไป และนำข้อเสียมาปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์เล่มนี้สำเร็จสมบูรณ์ขึ้นมาได้จากการที่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์คมสัน หนูเขียวที่ให้ ความช่วยเหลือ และให้คำแนะนำจากการที่ข้าพเจ้าได้เข้าพบท่านอาจารย์ที่ปรึกษามาขอคำปรึกษา ตลอดจนช่วยแก้ปัญหาในการชี้แนะการจัดทำรูปเล่มใบแต่ละบท และให้ข้อมูลตัวอย่างวิธีการทำแก ข้าพเจ้าทำให้ข้าพเจ้าได้รับความรู้ ความเข้าใจ นำข้อแนะนำของท่านอาจารย์มาปรับปรุงแก้ไขให้ เกิดความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นและเป็นประสบการณ์ที่ดีต่อข้าพเจ้าที่ได้รับจากท่านอาจารย์จากการส่งเสริม ให้ข้าพเจ้ามีองค์ความรู้ และประสบการณ์ที่ถ่ายทอดให้ข้าพเจ้าได้รับมาถ่ายทอดสู่ผลงานศิลป นิพนธ์ถือเป็นประสบการณ์ที่ดีต่อข้าพเจ้าได้รับ และขอกราบขอบคุณพ่อแม่และครอบครัวที่ สนับสนุนให้กำลังใจในการสร้างผลงานชุดนี้สนับสนุนในด้านอุปกรณ์การศึกษาของข้าพเจ้าและ ให้ความช่วยเหลือแนะนำ และสนับสนุนความคิดในการศึกษาของข้าพเจ้า และในการทำศิลป นิพนธ์เล่มนี้

นายชาญวุฒิ แก้วศรีใส

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
1.3 ขอบเขตของโครงการ	2
1.4 จำนวนผลงาน	2
บทที่ 2 อิทธิพลจากงานศิลปกรรม	3
2.1 อิทธิพลที่ได้รับจากสังคมและสิ่งแวดล้อม	3
2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปกรรมและศิลปิน	8
2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์	9
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์	10
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	10
3.2 กระบวนการสร้างงาน	15
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	20
4.1 การวิเคราะห์ผลงานโดยรวม	20
4.2 การวิเคราะห์ทัศนธาตุ	20
4.3 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์	30
บทที่ 5	39
บรรณานุกรม	40
ภาพผลงานศิลปะ	41
ประวัติผู้เขียน	44

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 4.2 ภาพวิเคราะห์เส้น ผลงานชั้นที่ 2	21
ภาพที่ 4.3 ภาพแสดงการวิเคราะห์เส้น ผลงานชั้นที่ 3	22
ภาพที่ 4.4 ภาพการแสดงการวิเคราะห์รูปทรง ผลงานชั้นที่ 1	22
ภาพที่ 4.5 ภาพแสดงการวิเคราะห์รูปทรง ผลงานชั้นที่ 2	23
ภาพที่ 4.6 ภาพแสดงการวิเคราะห์รูปทรง ผลงานชั้นที่ 3	23
ภาพที่ 4.7 ภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นผิว ผลงานชั้นที่ 1	24
ภาพที่ 4.8 ภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นผิว ผลงานชั้นที่ 2	24
ภาพที่ 4.9 ภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นผิว ผลงานชั้นที่ 3	25
ภาพที่ 4.10 ภาพแสดงการวิเคราะห์สี ผลงานชั้นที่ 1	25
ภาพที่ 4.11 ภาพแสดงการวิเคราะห์สี ผลงานชั้นที่ 2	26
ภาพที่ 4.12 ภาพแสดงการวิเคราะห์สี ผลงานชั้นที่ 3	26
ภาพที่ 4.13 ภาพแสดงการวิเคราะห์น้ำหนัก ผลงานชั้นที่ 1	27
ภาพที่ 4.14 ภาพแสดงการวิเคราะห์น้ำหนัก ผลงานชั้นที่ 2	27
ภาพที่ 4.15 ภาพแสดงการวิเคราะห์น้ำหนัก ผลงานชั้นที่ 3	28
ภาพที่ 4.16 ภาพแสดงการวิเคราะห์ที่ว่าง ผลงานชั้นที่ 1	28
ภาพที่ 4.17 ภาพแสดงการวิเคราะห์ที่ว่าง ผลงานชั้นที่ 2	29
ภาพที่ 4.18 ภาพแสดงการวิเคราะห์ที่ว่าง ผลงานชั้นที่ 3	29
ภาพที่ 4.19 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความกลมกลืน	30
ภาพที่ 4.20 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความหลากหลาย	30
ภาพที่ 4.21 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความสมดุล	31
ภาพที่ 4.22 ภาพแสดงการวิเคราะห์สัดส่วน	31
ภาพที่ 4.23 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความเป็นเด่น	32
ภาพที่ 4.24 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความเคลื่อนไหว	32
ภาพที่ 4.25 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความกลมกลืน	33
ภาพที่ 4.26 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความหลากหลาย	33

สารบัญภาพ(ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 4.27 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความสมดุล	34
ภาพที่ 4.28 ภาพแสดงการวิเคราะห์สัดส่วน	34
ภาพที่ 4.29 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความเป็นเด่น	35
ภาพที่ 4.30 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความเคลื่อนไหว	35
ภาพที่ 4.31 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความกลมกลืน	36
ภาพที่ 4.32 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความหลากหลาย	36
ภาพที่ 4.33 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความสมดุล	37
ภาพที่ 4.34 ภาพแสดงการวิเคราะห์สัดส่วน	37
ภาพที่ 4.35 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความเป็นเด่น	38
ภาพที่ 4.36 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความเคลื่อนไหว	38

บทที่ 1

บทนำ

ปัจจุบันนี้รูปแบบการบังคับใช้กฎระเบียบวินัยของทางโรงเรียนนั้นเป็นสิ่งที่ยังคงยึดถือและต้องปฏิบัติตามซ้ำเข้าไปได้มีความทรงจำในวัยเด็กที่เติบโตมาภายใต้กฎระเบียบ และข้อบังคับในโรงเรียนที่เป็นเหตุการณ์ทำให้เกิดผลกระทบต่อนักเรียนในการได้รับบทลงโทษจากกฎระเบียบวินัยนำมาสื่อสารกับผู้ที่มิประสบความสำเร็จร่วมกับภาพเหล่านี้ได้ซ้ำเข้ามาองภาพเหตุการณ์การบังคับใช้กฎระเบียบภายในโรงเรียนเหล่านี้ว่าเป็นพื้นที่หนึ่งที่ไร้ขอบเขตหลุดพ้นจากสภาวะความเป็นจริงแต่ยังคงมีเค้าโครงของที่มาของภาพ และมีอิสระในพื้นที่นั้นในห้วงเวลานั้นๆสะท้อนรูปแบบของการบังคับใช้อำนาจเพื่อจัดการให้เกิดความเป็นระเบียบมาสร้างเป็นผลงานจิตรกรรมกึ่งนามธรรมเพื่อจะถ่ายทอดอารมณ์ และความรู้สึกจากประสบการณ์ในโรงเรียนไม่ยึดติดกับความเป็นจริงจลลอยู่อยู่กับอารมณ์ในเหตุการณ์นั้นด้วยการนำภาพเหตุการณ์การลงโทษนักเรียนเหตุการณ์ที่รุนแรงขอบเขตของกฎเกณฑ์ในโรงเรียนที่มีผลกระทบต่อความรู้สึกของซ้ำเข้ามาสร้างสรรค์ผลงานใหม่ให้รู้สึกถึงความสนุกสนาน และความตื่นเต้นพื้นที่ที่อิสระไร้ขอบเขตมีความทับซ้อนเพื่อให้เกิดความงดงามทางทัศนธาตุ

1.1 ความสำคัญของโครงการ

โรงเรียนเป็นส่วนหนึ่งของสังคมมีฐานะเป็นสถาบันองค์กรทางสังคมมีบทบาทหน้าที่สำคัญเป็นที่ฝึกให้มีความรับผิดชอบในหน้าที่ให้เป็นพลเมืองที่ดีซึ่งการอยู่ในโรงเรียนนั้นก็ต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบซึ่งกฎระเบียบวินัยของทางโรงเรียนนั้นถือเป็นข้อบังคับที่นักเรียนทุกคนต้องปฏิบัติตามเพื่อให้เรียบร้อย และง่ายต่อการควบคุมนั้นเป็นรูปแบบของระบบที่นำมาจากทางทหารจากการปฏิวัติการศึกษา มาปรับปรุงให้เข้ากับหลักสูตรของโรงเรียน เช่นกิจกรรมเข้าแถวหน้าเสาธง และการตรวจทรงผมเครื่องแบบนักเรียนนั้นเป็นเรื่องที่นักเรียนจะต้องปฏิบัติตามซึ่งการฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ข้อระเบียบวินัยนั้นก็จะได้รับบทลงโทษเริ่มต้นจากการตัดคะแนนพฤติกรรมไปจนถึงการทำโทษทางร่างกาย เช่นการตีการตัดผมเด็กนักเรียนเป็นเรื่องที่ทำเกินกว่าเหตุไม่คำนึงถึงด้านความรู้สึกจนถึงการละเมิดสิทธิของนักเรียน เหตุการณ์การลงโทษนักเรียนที่ซ้ำเข้ามาเลือกนำมานั้นเป็นเหตุการณ์ที่หลายคนเคยมีประสบการณ์หรือได้เคยพบเห็นได้ในโรงเรียน เมื่อซ้ำเข้ามาอยู่ในช่วงเด็กเริ่มเข้ามาเรียนรู้ในโรงเรียนการปรับตัวให้มีระเบียบวินัย มีความสงสัยในกฎระเบียบที่มีบทลงโทษที่ล้าสมัย มีความคลุมเครือไม่ชัดเจนของกฎระเบียบ เหตุการณ์ความรุนแรงที่นักเรียนได้รับบทลงโทษมีอารมณ์ร่วมกับเหตุการณ์เหล่านี้มาจัดวางในรูปแบบใหม่ที่ไม่ถูกตามหลักความเป็นจริง จัดระเบียบสัดส่วนของภาพตาม

จินตนาการ และผลที่เกิดกับแสง สี สัน ที่แสดงออกถึงความพุ่งเบลอไม่ชัดเจนแต่มีความเป็นระเบียบ และตัดทอนความรุนแรงจัดสรรทัศนธาตุมาสร้างสรรค์ใหม่ให้เกิดเป็นผลงานจิตรกรรมกึ่งนามธรรมรู้สึกถึงความคุ้นเคยกับเหตุการณ์ที่มาของภาพ และความเปลี่ยนแปลงของกายภาพให้ความรู้สึกถึงภาพจอดิจิทัลเทคโนโลยีสมัยใหม่ การเคลื่อนไหวภาพหน้าจอมองมองโทรศัพท์มือถือ มาสร้างให้เกิดความรู้สึกสั่นไหวความสนุกสนานแปลงผิวดิจิตอลให้เป็นน้ำหนักของแต่ละชั้นของสีที่ทับซ้อนพื้นผิวที่ราบเรียบเป็นมิติภาพทับซ้อนกับรูปทรงที่ชัดเจนด้วยฝีแปรงให้ความรู้สึกถึงความเป็นอิสระของภาพจากชุดสี และรูปทรงที่มีลักษณะเคลื่อนไหวมีความสนุกสนานด้วยบรรยากาศของสีที่โดดเด่น

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 ถ่ายทอดความรู้สึกส่วนตัวของข้าพเจ้ากับผลเสียจากการบังคับใช้กฎระเบียบของโรงเรียนที่นำมาแปลงเปลี่ยนให้เป็นผลงานจิตรกรรมกึ่งนามธรรม และนำเปลี่ยนแปลงภาพจากต้นแบบเป็นรูปแบบกราฟิกมาสู่ ผลงานจิตรกรรมเปลี่ยนการรับรู้ของผู้ชม

1.2.2 นำอารมณ์ความรู้สึกที่มีต่อเหตุการณ์ให้เกิดเป็นภาพใหม่ด้วยตัวข้าพเจ้าเองที่เป็นสื่อกลางเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้สึกโดยนำภาพเหตุการณ์มาจัดเรียงประกอบสร้างกับพื้นที่ใหม่ขึ้น

1.2.3 ย้อนกระบวนการที่มาของภาพจากรูปแบบความเป็นระเบียบนำมาจัดการทับซ้อนแปลงให้เป็นภาพผลงานจิตรกรรม

1.3 ขอบเขตของโครงการ

1.3.1 เนื้อหาของโครงการนี้เป็นการนำเสนอผลงานเรื่องราวภาพกิจกรรมของนักเรียนเป็นภาพแสดงเนื้อหาเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎระเบียบ และบทลงโทษนักเรียน โดยผ่านรูปทรงท่าทางและสี สันให้สิ่งเหล่านี้บ่งบอกถึงเรื่องราวที่ข้าพเจ้าจะนำเสนอ

1.3.2 ขอบเขตด้านรูปแบบนำเสนอผลงานจิตรกรรม 2 มิติในรูปแบบลักษณะฟิวเจอร์ลิสม์ (Futurism) และกึ่งนามธรรม (Semi Abstract)

1.3.3 ขอบเขตด้านเทคนิควิธีการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมด้วยจากเทคนิค สีน้ำมัน วาดด้วยพู่กันลงบนผ้าใบแคนวาส วิธีการที่ทำให้เกิดภาพเกิดจากการทับซ้อนของเลเยอร์สีต่างชั้นที่ทับซ้อนกันอยู่จนเกิดเป็นปริมาตร

1.4 จำนวนผลงาน

ผลงานมี 3 ชิ้นงานมีขนาดดังนี้

ชื่อผลงาน ความเป็นไปตามสิ่งแวดล้อม เทคนิค สีน้ำมัน ขนาด 200 x 160 ปี 2561

ชื่อผลงาน ขอบเขตพื้นที่ในความเคลื่อนไหว เทคนิค สีน้ำมัน ขนาด 180 x 150 ปี 2561

ชื่อผลงาน นักเรียนทั้งหมดตามระเบียบพัก เทคนิค สีน้ำมัน ขนาด 200 x 180 ปี 2561

บทที่ 2

อิทธิพลจากงานศิลปกรรม

2.1 อิทธิพลที่ได้รับจากสังคมและสิ่งแวดล้อม

การเคารพกฎเกณฑ์เป็นหลักการพื้นฐานของการอยู่ร่วมกันของผู้คนในสังคมโดยปกติสุข ไม่ว่าจะเป็นสังคมใดหรือประเทศใด การอยู่ร่วมกันของผู้คนเป็นจำนวนมากในสังคมต้องอาศัยกฎระเบียบกติกาของสังคม ซึ่งคนในสังคมนั้นๆ จำต้องเรียนรู้กฎกติกาของสังคม พร้อมทั้งต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวมนั้นคือ ต้องยอมรับ และปฏิบัติตามกฎเกณฑ์หลักกติกาทางสังคม การอบรมสมาชิกในสังคมให้เกิดการเรียนรู้กฎเกณฑ์ และกติกาของสังคม คือ การถ่ายทอดวิถีชีวิต วัฒนธรรม และการทำให้สมาชิกในสังคมนั้นสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสมถูกต้อง ซึ่งในสังคมที่ได้มีการจัดระเบียบอย่างดีแล้วนั้น การอบรมให้เรียนรู้กฎเกณฑ์ของสังคมเป็นกระบวนการที่จะต้องกระทำ เริ่มตั้งแต่วัยเด็กจนถึงผู้ใหญ่ การเข้าไปมีส่วนร่วมในรูปของสังคมใหม่ และสถาบันใหม่ สมาชิกในสังคมก็ต้องเรียนรู้กฎเกณฑ์ใหม่ และยอมรับค่านิยมใหม่ และในขณะเดียวกันที่พ่อแม่ครอบครัวก็ต้องทำหน้าที่เป็นตัวอย่างที่สำคัญในการเลี้ยงดูเด็ก เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในการเคารพกฎเกณฑ์ของสังคม เพื่อให้การดำรงชีวิตอยู่ของสมาชิกในสังคมได้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข การเคารพกฎเกณฑ์มีความสำคัญ นักสังคมวิทยาได้กล่าวถึงธรรมชาติของมนุษย์ว่าเป็นสัตว์สังคม ซึ่งการดำรงชีวิตของมนุษย์นั้นจึงจะต้องอยู่ร่วมกันเป็นหมู่เป็นกลุ่ม ทั้งนี้เพื่อจะได้มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องซึ่งกัน และกัน อันจะก่อให้เกิดผลต่อการมีชีวิตรอด และความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ แต่เนื่องจากลักษณะทางธรรมชาติของมนุษย์บางประการ มีสภาพที่ไม่แตกต่างไปจากสัตว์ประเภทอื่นๆ เช่น ความต้องการที่อยากจะทำอะไรตามความคิดและจิตใจของตนเอง ความต้องการในเรื่องอำนาจและความเป็นใหญ่ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้จึง เป็นปัจจัยที่ทำให้การอยู่ร่วมกันของมนุษย์ไม่สามารถดำเนินไปได้ ด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย เกิดความวุ่นวายในด้าน ต่างๆ นั้น การกดขี่ข่มเหงซึ่งกันและกัน การเอารัดเอาเปรียบกัน และบางครั้งอาจนำไปสู่การต่อสู้ประหัตประหารกันขึ้น ดังนั้น มนุษย์จึงได้คิดแนวทาง วิธีการ ตลอดจนเครื่องมือต่างๆ มาใช้ในการจัดระเบียบทางสังคมขึ้น เพื่อกำหนดแนวทางในการปฏิบัติในการอยู่ร่วมกันในสังคม ให้สังคมเกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยและเจริญก้าวหน้าต่อไป การเคารพต่อกฎเกณฑ์ทางสังคมนั้น ไม่เพียงแต่เป็นการบ่งบอกความเจริญทางด้านคุณธรรมของผู้ประพฤติปฏิบัติเท่านั้น แต่แท้ที่จริงแล้วนั้นคือการสร้างความเจริญรุ่งเรืองความเป็นระเบียบเรียบร้อย และความสงบสุขให้กับบ้านเมือง และสังคมซึ่งการที่ผู้คนในสังคมเคารพ และประพฤติปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ทางสังคมนั้น เป็นครรชนิชีวิตถึงอารยะธรรมของสังคมหรือประเทศนั้นๆ ได้เป็นอย่างดี และการประพฤติปฏิบัติตามกฎกติกาของผู้คนในสังคมนั้น

อุปมาประหนึ่งว่ามีความงดงามเหมือนพวงมาลัยที่ร้อยขึ้นจากดอกไม้หลายสีถูกนำมารวมอยู่ด้วยกันอย่างเป็นระเบียบ ดอกไม้นั้นก็คือตัวแทนของผู้คนในสังคมที่ประพฤติปฏิบัติตามกรอบกติกาทางสังคม ส่วนด้ายสำหรับร้อยดอกไม้้นั้นก็คือตัวแทนของกติกากฎเกณฑ์ทางสังคม อันจะใช้เป็นหลักในการประพฤติปฏิบัติในการอยู่ร่วมกันนั่นเอง ดังนั้นในสังคม ถ้าหากว่าจะมีผู้คนอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก และในสังคมนั้นก็มีกติกากฎเกณฑ์ของสังคมอยู่อย่างมากมาย ก็มีได้เป็นเครื่องหมายการันตีว่า สังคมนั้นมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยถ้าหากว่า ระเบียบกฎเกณฑ์ยังคงบัญญัติขึ้นโดยไม่ได้มีการนำมาใช้จริงในภาคปฏิบัติ ความสำคัญจึงอยู่ที่การได้นำเอากฎเกณฑ์ต่างๆ มาสู่ภาคการปฏิบัติได้จริงเท่านั้น จึงจะทำให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อย และเป็นสาเหตุของการที่จะได้นำมาซึ่งความเจริญรุ่งเรืองทางสังคมได้อย่างแท้จริง

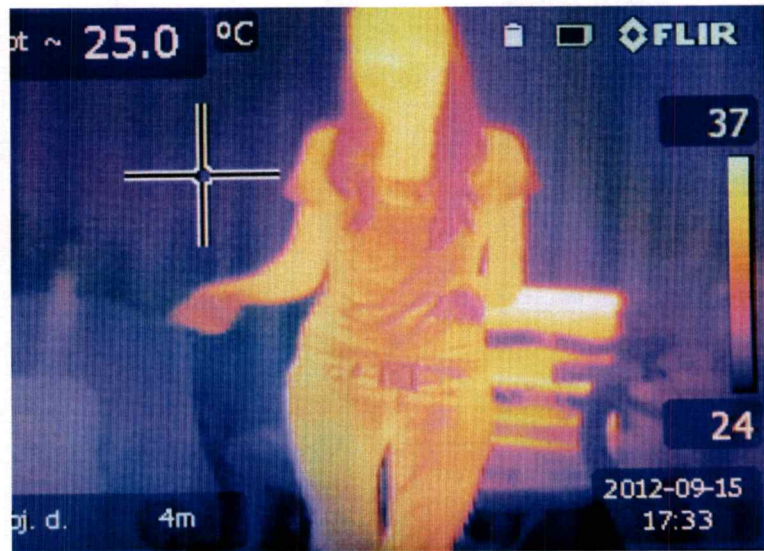
2.1.1 คอมพิวเตอร์กราฟิกส์ ปัจจุบันคอมพิวเตอร์กราฟิกเข้ามามีบทบาทกับงานด้านต่างๆ เป็นอย่างมากมีการนำคอมพิวเตอร์กราฟิก มาสร้างสรรค์เป็นผลงาน ไม่ว่าจะเป็นการออกแบบภาพ และการปรับแต่งสีภาพ มีการนำคอมพิวเตอร์กราฟิก ไปใช้กับงานด้านต่างๆ อาทิเช่น การออกแบบ งานนำเสนอข้อมูล งานสร้างภาพการ์ตูน งานสร้างสื่อการเรียนการสอน เป็นต้น โดยภาพกราฟิกจะทำให้งานที่ได้มีความสวยงามและน่าสนใจยิ่งขึ้นการศึกษา และ ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความรู้เบื้องต้นของคอมพิวเตอร์กราฟิก จัดว่าเป็นพื้นฐานสำคัญเพื่อช่วยให้การออกแบบ หรือการตกแต่งภาพกราฟิกมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น กราฟิกหมายถึง ศิลปะหรือศาสตร์แขนงหนึ่ง ที่สื่อความหมายโดยใช้เส้น ภาพเขียน สัญลักษณ์ ภาพถ่าย ซึ่งมีลักษณะเห็นได้ชัดเจน เข้าใจความหมายได้ทันที และถูกต้องตรงตามที่ใช้ต้องการ

คอมพิวเตอร์กราฟิก หมายถึงการสร้าง และการจัดการภาพกราฟิก โดยใช้คอมพิวเตอร์ การใช้คอมพิวเตอร์สร้างภาพ การตกแต่งแก้ไขภาพ หรือการจัดการเกี่ยวกับภาพ เช่น ภาพยนตร์ วิดีทัศน์ การตกแต่งภาพถ่าย การสร้างภาพตามจินตนาการ และการใช้ภาพกราฟิกในการนำเสนอข้อมูลต่าง ๆ เพื่อให้สามารถสื่อความหมายให้ชัดเจนและทำความเข้าใจได้ง่ายกว่าเดิม เช่น การนำเสนอข้อมูลด้วยแผนภาพหรือกราฟ แทนที่จะเป็นตารางของตัวเลข ซึ่งในปัจจุบันมีการใช้คอมพิวเตอร์กราฟิกกับงานหลากหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นงานด้านการศึกษา งานด้านธุรกิจ งานด้านการออกแบบ งานด้านบันเทิง หรืองานด้านการแพทย์ เป็นต้นหมายถึงการจัดการระเบียบวิธีการแก้ปัญหาเชิง คอมพิวเตอร์ที่แก้ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องของภาพหรือแสดงภาพโดยเน้นการประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ ให้ข้อมูลนำเข้าเป็นข้อมูลตัวเลข ตัวอักษร หรือสัญญาณต่างๆ ตำแหน่ง พิกัด สี รูปทรง ความสว่าง กราฟิกสามมิติแตกต่างจากสองมิติตรงที่ภาพจาก คอมพิวเตอร์กราฟิกสามมิติจะมีค่าความลึกที่สามารถนำมาเปลี่ยนแปลง และใช้ซ้ำเช่นการเปลี่ยนมุมมองระยะใกล้ไกล จากในภาพเป็นต้นในแง่คณิตศาสตร์คำนวณภาพ แบบสามมิติจะคล้ายคลึงกับภาพสองมิติในงาน

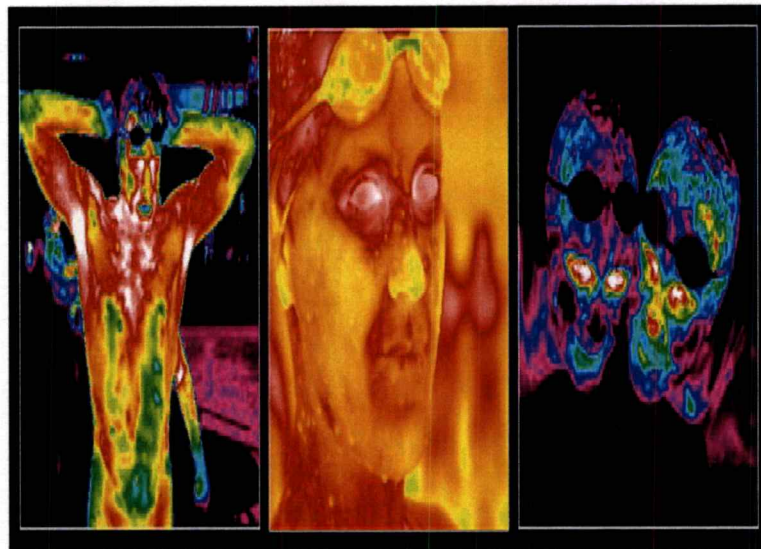
คอมพิวเตอร์กราฟิกสามมิติจึงมีการพัฒนา ระบบจำลองต่างๆ เช่นระบบคำนวณการเคลื่อนที่ของวัตถุตามหลักฟิสิกส์การเคลื่อนที่ภายใต้แรงโน้มถ่วง แรงลม แรงเสียดทานที่ผู้ใช้อย่างยังสามารถปรับแต่งให้แตกต่างจาก ความเป็นจริงหรือเหนือธรรมชาติได้อย่างอิสระตลอดจนระบบอื่นเช่นระบบสีที่ใช้การคำนวณ การสะท้อนแสงซึ่งก็สามารถปรับแต่งให้ตรงกับ ความต้องการของผู้ใช้ได้เช่นเดียวกันใน การแสดงผลภาพสามมิติ (OpenGL) และ (Direct3D) เป็นเอพีไอที่ได้รับความนิยมควบคู่ไปกับการใช้ซอฟต์แวร์ในการคำนวณการเคลื่อนที่เช่น Bullet (ซอฟต์แวร์)

2.1.2 ฟิลเตอร์ (Filter) การใช้งานฟิลเตอร์ (Filter) เป็นคำสั่งที่ใช้ในการตกแต่งภาพด้วยเทคนิคพิเศษที่หลากหลายแทนที่จะต้องมาพยายามคิดขั้นตอนการทำงานต่างๆ ขึ้นสามารถใช้ฟิลเตอร์เพียงคำสั่งเดียว ในการทำงานหลายๆขั้นตอนนั้นได้ เช่นสร้างแสงให้ภาพ แทนที่ต้องมาทำทีละขั้นตอนคือสร้างเลเยอร์ ลงสี ปรับค่า (Opacity) ฯลฯ เมื่อใช้คำสั่ง (Filter) เพียงครั้งเดียวสามารถกำหนดค่าต่างๆ ได้ผลลัพธ์ออกมาในเวลาที่รวดเร็วภาพที่เราได้รับชมจากภาพยนตร์หรือภาพต่างๆ ในคอมพิวเตอร์ถูกสร้างขึ้นโดยการนำพิกเซลจำนวนมากมาประกอบกันเป็นรูปภาพ โดยมีความละเอียดในการแสดงผลภาพ เป็นตัวบอกจำนวนของพิกเซลที่แสดงออกมาเป็นรูปภาพได้ การทำงานเกี่ยวกับภาพนั้นสิ่งหนึ่งที่เราต้องคำนึงค่าของความละเอียดของภาพมาเปลี่ยนสภาพแสงของรูปออกไปไม่ว่ารูปนั้นจะมาจากภาพถ่ายดิจิทัลหรือภาพจากฟิล์มที่ได้สแกนเข้ามาซึ่งในสมัยถ่ายรูปด้วยกล้องฟิล์มนี้นั้นตาล้องจะใส่ฟิวเตอร์สีไว้ที่หน้าเลนส์แต่ในยุคปัจจุบันนั้นโปรแกรม (Photoshop) สามารถทำอะไรได้มากกว่าโปรแกรมแต่งภาพ ที่ใส่ไว้หน้าเลนส์ในแบบสมัยก่อน การใช้นั้นสามารถปรับภาพเปลี่ยนช่วงเวลาของภาพโดยสามารถเปลี่ยนภาพจากภาพถ่ายเวลากลางวันเป็นภาพถ่ายตอนเย็นได้อย่างสบายมาก หรือคุณจะสามารถเปลี่ยนรูปภาพให้ดูแปลกตาขึ้นโดยการสร้างภาพ HDR (High Dynamic Range) ด้วยโปรแกรมหรือคุณจะสามารถเปลี่ยนโทนของภาพให้เป็นสีโทนอุ่นหรือสีโทนเย็นได้

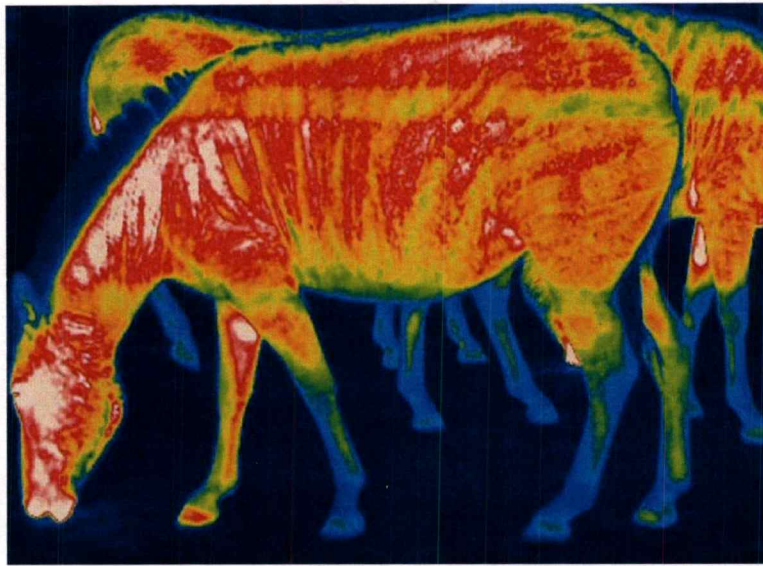
2.1.3 ภาพดิจิทัลรังสีความร้อน รังสีอินฟราเรด (Infrared) หรือเรียกย่อๆว่า IR ซึ่งอินฟราเรดเป็นรังสีความร้อนที่อยู่ในรูปคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า มีความยาวคลื่นอยู่ระหว่างคลื่นวิทยุและแสงที่มีความถี่ในช่วง 10¹¹-10¹⁴ เฮิรตซ์ มีความถี่ในช่วงเดียวกับไมโครเวฟความยาวคลื่นอยู่ระหว่างแสงสีแดงกับคลื่นวิทยุสื่อสารทุกชนิดที่มีอุณหภูมิอยู่ระหว่าง -200 ถึง 4,000 องศาเซลเซียส จะปล่อยรังสีอินฟราเรดออกมา และคุณสมบัติเฉพาะตัวของรังสีอินฟราเรดคือไม่เบี่ยงเบนในสนามแม่เหล็กที่แตกต่างกันยังความถี่สูงมากขึ้นพลังงานสูงขึ้นด้วย

ภาพที่ 2.1 ภาพตรวจจับค่ารังสีความร้อน

ภาพที่ 2.2 ภาพจากกล้องตรวจค่าอุณหภูมิร่างกาย

ภาพที่ 2.3 ภาพจากกล้องวัดอุณหภูมิสัตว์

ภาพที่ 2.4 ภาพกราฟิกส์จากกล้องอินฟราเรด

2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปกรรมและศิลปินฟิวเจอริส (Futurism Art) ทางด้านรูปแบบ

ฟิวเจอริสซึม หรือ Futurism เป็นขบวนการทางศิลปะของ อิตาลีกลุ่มหนึ่ง ที่มีความเห็นขัดแย้งกับแนวทางศิลปะเชิงชนนิยมในประเทศของตนอย่างรุนแรง ความเชื่อทางศิลปะของศิลปินและแนวทางการสร้างงานของพวกเขา มุ่งแสดงความรู้สึกเคลื่อนไหว (Kinetic Sensation) การสร้างผลงานแสดงชีวิตความเป็นอยู่ในปัจจุบันที่ไม่หยุดนิ่ง ศิลปินมักจะใช้เนื้อหาของงานที่เกี่ยวข้องกับความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ปัจจุบัน บุคคล สัตว์ หรือวัตถุที่มีการเคลื่อนไหว โดยศิลปินนำเอาลีลาท่าทางจริงจากสิ่งดังกล่าวมาผันแปรใหม่ด้วยการตัดทอน เพิ่มเติมให้มีลักษณะ เคลื่อนไหวไม่หยุดนิ่งอย่างมีจังหวะลีลาทางศิลปะจิอาโคโม บาลลา (Giacomo Balla) บาลลาเป็นจิตรกรที่สำคัญที่สุดของลัทธิฟิวเจอริสซึมอีกคนหนึ่ง ในมิติทางประวัติศาสตร์ถือว่าบาลลามีคุณูปการต่อศิลปะลัทธิฟิวเจอริสซึม เป็นอย่างมากเขาเป็นทั้งผู้สร้างสรรค์ที่มีบทบาทอย่างมาก และมีช่วงเวลาการทำงานตามแนวทางฟิวเจอริสซึมยาวนานที่สุด

ผลงานจิตรกรรมที่มีชื่อเสียงของบาลลาคือภาพ “สุนัขกับโซ่ล่าม” ซึ่งสร้างสรรค์ขึ้นในปี ค.ศ.1912 ช่วงแรกของศิลปะฟิวเจอริสซึมภาพนี้แสดงให้เห็นถึงการเคลื่อนไหวและความเร็วอย่างชัดเจน เป็นภาพช่วงขา และเท้าของคนที่กำลังเดินคู่กับสุนัข โดยมีโซ่เล็กๆ ล่ามอยู่ภาพได้แสดง รูปทรงที่เคลื่อนไหวไปในบริเวณที่ว่างอย่างลงตัว

ภาพที่ 2.5 Giacomo Balla, Dynamism of a Dog on a Leash 1912

2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์

ถ่ายทอดความรู้สึกที่ได้รับจากการเติบโตมากับมาอยู่กับสังคมในโรงเรียนเมื่อสมัยในวัยเด็กกับการอยู่ภายใต้กฎระเบียบวินัยมาแปลผ่านความรู้สึกที่เป็นรูปแบบกิจกรรมที่ได้จากการเสพภาพกราฟิกและเทคโนโลยีในปัจจุบันมาแปลงเปลี่ยนเป็นผลงานจิตรกรรมกิจกรรมการใช้ภาพกราฟิกดิจิทัลเป็นตัวกลางแปลงผ่านความรู้สึกด้วยงานจิตรกรรมโดยนำทัศนธาตุรูปทรง สี และแสงสว่างที่ให้บรรยากาศของพื้นที่นั้น มาตัดทอนความเป็นจริงให้ลดลง แสดงความรู้สึกผ่านสีที่ทับซ้อนกัน รูปทรงผีแปร่งที่เป็นอิสระแสดงความรู้สึกด้วยบรรยากาศสีสัน เพื่อให้เกิดความรู้สึกสนุกสนานสัมผัสกับเส้นที่เกิดจากการตัดกันของน้ำหนักสีไว้ขอบเขตไม่ต้องกังวลภาพที่เสมือนจริงเพื่อเน้นถ่ายทอดความรู้สึกผ่านสีสันรูปทรง และร่องรอยของผีแปร่งที่ทับซ้อนกันแบบต่อเนื่องเป็นจังหวะให้ความรู้สึกเคลื่อนไหวไม่อยู่นิ่ง

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์

จากภาพเหตุการณ์ความทรงจำในอดีตที่โรงเรียนอดีตสมัยเด็กๆ ทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการสร้างผลงานชุดนี้ขึ้นมา ข้าพเจ้านำเอาองค์ประกอบของภาพบางส่วนที่ปรากฏอยู่ในสถานศึกษาในโรงเรียนนำมาจัดให้ทับซ้อนปะติดภาพใหม่ให้ได้ภาพตามอารมณ์ที่ต้องการสร้างองค์ประกอบของภาพด้วยวิธีการเพิ่ม และลดขนาด ปรับสี เพิ่มรูปทรงเพื่อเพิ่มอารมณ์ความรู้สึกด้วย โปรแกรมปรับแต่งภาพด้วยคอมพิวเตอร์กราฟฟิก และมาพัฒนาได้เป็นภาพร่างในแต่ละชุดขึ้น

3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพที่ 3.1 ภาพร่างชิ้นที่ 1 ชุดที่ 1

ภาพที่ 3.2 ภาพร่างชิ้นที่ 2 ชุดที่ 1

ภาพที่ 3.3 ภาพร่างชั้นที่ 3 ชุดที่ 1

ภาพที่ 3.4 ภาพร่างชั้นที่ 4 ชุดที่ 1

วิเคราะห์ภาพร่างชุดที่ 1

ข้าพเจ้าได้นำภาพบรรยากาศกิจกรรมเข้าแถวที่เป็นเอกลักษณ์ที่ปรากฏอยู่ในโรงเรียนมาจับ เน้น และลดทอนในจุดที่จะช่วยเพิ่มอารมณ์ และ ความรู้สึกของบรรยากาศภายในภavnันเพื่อจะ แสดงถึงความรู้สึกโดยรวมของเหตุการณ์นั้น ปัญหาที่พบในภาพร่างที่ไม่ถูกเลือกอาจเป็นเพราะ องค์ประกอบของภาพที่ดูแข็งไม่รับกับบรรยากาศของภาพ

ได้นำภาพร่างชั้นที่ 4 มาขยายทำเป็นผลงานจริง เนื่องจากภาพร่างชั้นนี้มีความสมบูรณ์ ทางด้านองค์ประกอบมากกว่าชั้นอื่นๆ มีชุดสีที่ตัดอย่างร้อนแรงแต่อยู่ด้วยกันได้อย่างลงตัว และ เรื่องของบรรยากาศของสีที่ทำให้เกิดความรู้สึกพุ่งเคลื่อนไหวของแสงเกิดลักษณะของความเร็ว และ สั่นไหวขึ้นในภาพ

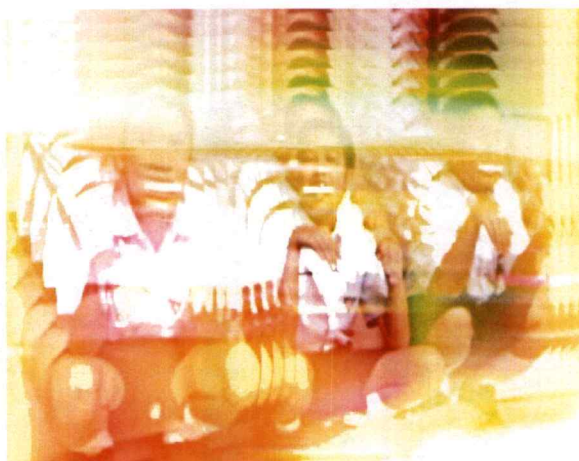
ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพที่ 3.5 ภาพร่างชิ้นที่ 1 ชุดที่ 2

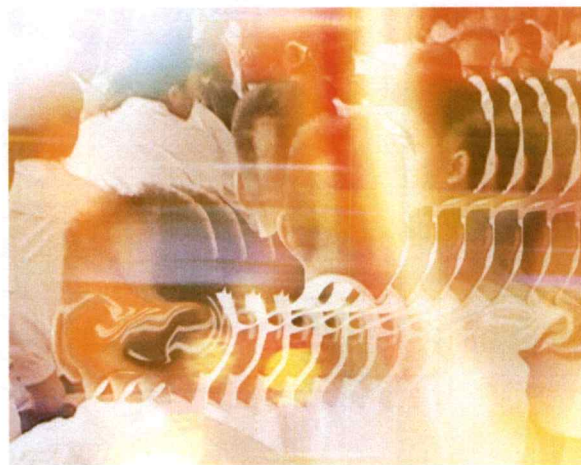
ภาพที่ 3.6 ภาพร่างชิ้นที่ 2 ชุดที่ 2

ภาพที่ 3.7 ภาพร่างชิ้นที่ 3 ชุดที่ 2

ภาพที่ 3.8 ภาพร่างชั้นที่ 4 ชุดที่ 2

ภาพที่ 3.9 ภาพร่างชั้นที่ 5 ชุดที่ 2

วิเคราะห์ภาพร่างชุดที่ 2

ผลงานชุดนี้ใช้วิธีการเพิ่มขนาดของผลที่เกิดกับของแสงให้สว่างมาเป็นจุดเด่นเน้นความรู้สึกที่ข้าพเจ้ามีต่อเหตุการณ์ด้วยสภาวะแสง และลดทอนขนาดของสัดส่วนองค์ประกอบในภาพ และตัดต่อภาพขึ้นใหม่ในบางส่วน

ได้นำภาพร่างชั้นที่ 5 มาขยายเป็นผลงานจริงเนื่องจากเป็นชั้นที่มีความแตกต่างทางด้านอารมณ์ไปจากภาพร่างชั้นอื่นๆ จากในชุดนี้ชั้นนี้ให้ความรู้สึกถึงการซ้ำของรูปแบบมองภาพเป็นองค์ประกอบที่ประกอบด้วยรูปทรงที่มีความหลากหลายโดดเด่นเชื่อมโยงกับน้ำหนักของสีภายในภาพที่มีความลงตัว และกลมกลืนกันทั้งภาพ

ภาพร่างชุดที่ 3

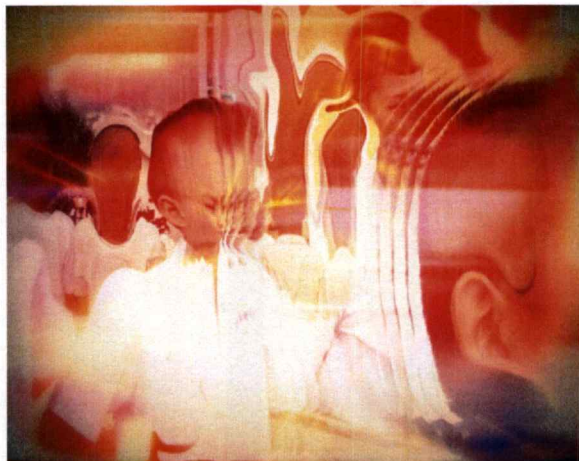
ภาพที่ 3.10 ภาพร่างชิ้นที่ 1 ชุดที่ 3

ภาพที่ 3.11 ภาพร่างชิ้นที่ 2 ชุดที่ 3

ภาพที่ 3.12 ภาพร่างชิ้นที่ 3 ชุดที่ 3

ภาพที่ 3.13 ภาพร่างชิ้นที่ 4 ชุดที่ 3

วิเคราะห์ภาพร่างชุดที่ 3

ผลงานชุดนี้ใช้วิธีการซ้ำของรูปทรงเพื่อให้เกิดเป็นพื้นที่ใหม่ ให้ความรู้สึกถึงความสนุกขึ้น ข้าพเจ้าได้ปรับเอฟเฟก (effect) ของแสงที่ให้ความรู้สึกเกิดจากความจริงแต่ให้อยู่ร่วมกันได้ และมีความเชื่อมโยงกันระหว่างรูปทรงด้วยบรรยากาศของชั้นสีที่ทับซ้อนกัน

ได้นำภาพร่างชิ้นที่ 4 มาขยายทำเป็นผลงานจริงเนื่องจากภาพร่างนี้มีความสมบูรณ์ และมีบรรยากาศของภาพที่ดีกว่าชิ้นอื่นมีชุดสีที่ตัดกันแต่สามารถอยู่ด้วยกันได้อย่างลงตัว และเส้นที่เกิดจากการตัดกันของชั้นสีก็ให้ความรู้สึกถึงแสงกระทบที่ระเบิดพร้อมปะทุขึ้นในภาพ

3.2 กระบวนการสร้างงาน

ได้นำเอาภาพร่างชิ้นที่ 5 ชุดที่ 2 มาขยายวิธีการ กรรมวิธี เทคนิค และกระบวนการต่างๆ

ภาพที่ 3.14 แบบร่างที่นำมาขยาย

3.2.1 อุปกรณ์

3.2.1.1 สีนํ้ามัน

3.2.1.2 พู่กันและแปรงสี

3.2.1.3 เฟรมผ้าใบขนาด 180x150 เซนติเมตร

3.2.2 วิธีการ

3.2.2.1 สั่งเฟรมผ้าใบสำเร็จ

3.2.2.2 คัดลอกรูปงานด้วยเครื่องฉายภาพเพื่อให้ได้ขนาดที่ถูกต้องจากต้นแบบ

3.2.2.3 เริ่มลงสีจากพื้นหลังซึ่งเป็นด้านหลังสุดของภาพก่อนสีเหลืองตรงกลาง และด้านขวาของภาพใช้วิธีการใช้แปรงสีขนาดใหญ่ไล่เฉดสีตั้งแต่สีเหลืองอ่อนจนสีขาวไล่ให้ขอบภาพเข้มกว่าตรงกลางด้วยสีน้ำมันจากนั้นสีชมพูด้านล่างใช้พู่กันไล่นํ้าหนักสีโทนอ่อน ออกมาเป็นเส้นให้ดูเคลื่อนไหวมีทั้งจังหวะสีเข้ม และอ่อนด้วยนํ้าหนักของชั้นสีที่ทับซ้อนกัน และใช้ตัวผสมสีน้ำมันแห้งไวเพื่อความใสของเนื้อสี และความว่องไวต่อการทำงาน

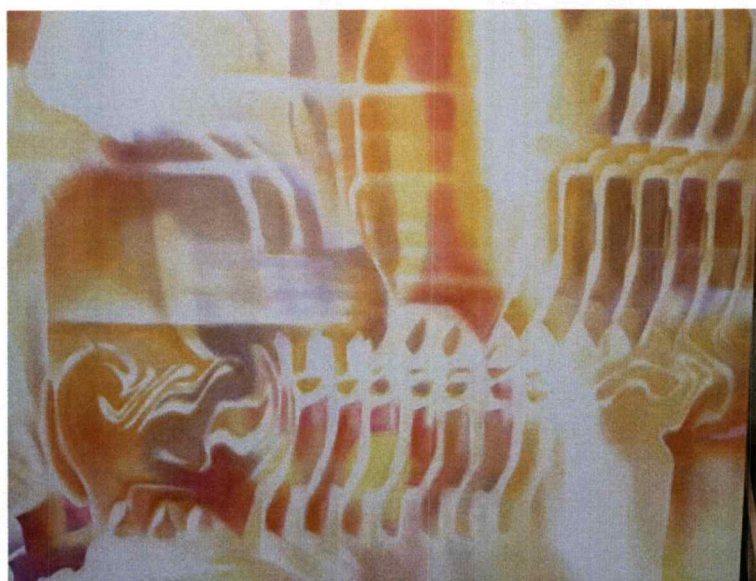
ภาพที่ 3.15 ขั้นตอนที่ 3

3.2.2.4 เริ่มใส่รายละเอียดที่เส้นที่มีลักษณะเรียบ

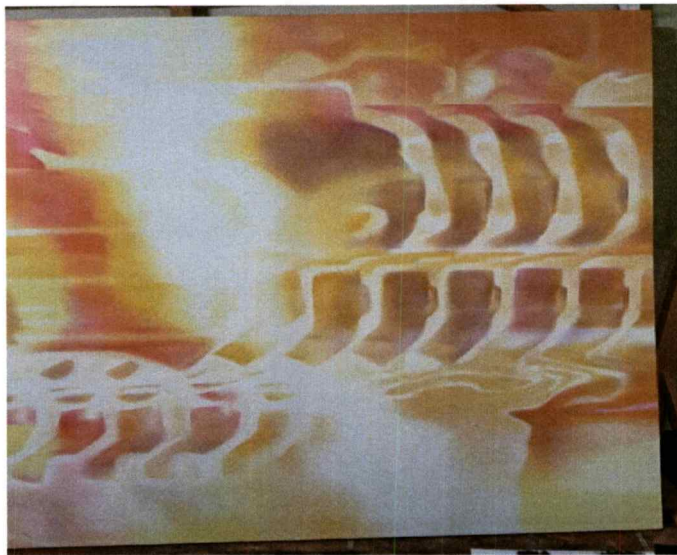
ภาพที่ 3.16 ขั้นตอนที่ 4

3.2.2.5 สร้างรูปทรงด้วยสีแดงด้วยวิธีการไล่เฉดสีด้วยพู่กันแล้วเกลี่ยสีที่ละชั้นสีเพื่อให้เกิดเป็นรูปทรงที่ชัดเจนขึ้นมา

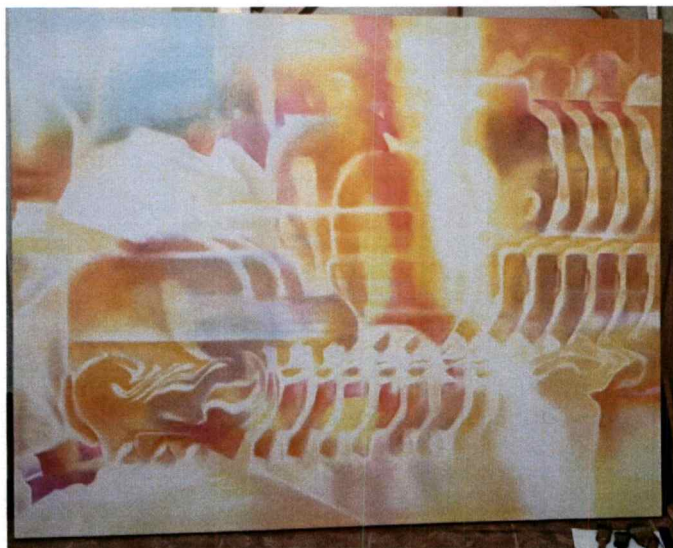
ภาพที่ 3.17 ขั้นตอนที่ 5

3.2.2.6 หลังจากทำแสงด้านในกรอบเสร็จเรียบร้อยแล้วจึงมาเพิ่มเติมน้ำหนักของสีให้วัตถุ ด้านหน้าด้วยชั้นสีบางๆ และเริ่มไล่เฉดสีอ่อนแล้วจึงใส่น้ำหนักแสงที่ทับซ้อนกัน

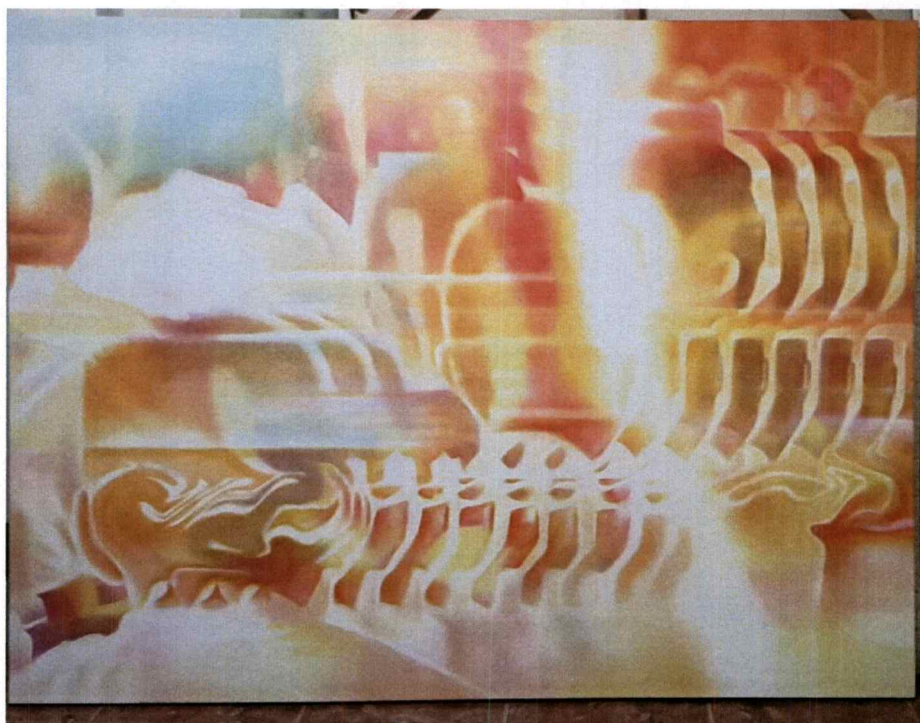
ภาพที่ 3.18 ขั้นตอนที่ 6

3.2.2.7 ทำในส่วนของเงาเข้มด้วยวิธีการค่อยๆ เพิ่มเนื้อสีไล่จากอ่อนไปเข้มและให้ได้ น้ำหนักเข้าสู่จากการตัดกันของกลุ่มที่ทับกันละเอียดภาพรวมบรรยากาศของภาพ

ภาพที่ 3.19 ขั้นตอนที่ 7

3.2.2.8. ผลงานเสร็จสมบูรณ์

ภาพที่ 3.20 ขั้นตอนที่ 8

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

ศิลปินของข้าพเจ้าได้หยิบยืมทัศนธาตุจากภาพดิจิทัลกราฟิกที่มาจากสื่อวิดีโอ อาทิเช่น เส้น (line) สี (color) รูปทรง (form) พื้นผิว (texture) ที่ว่าง (space) ที่มีลักษณะของความเป็นภาพดิจิทัล และนำองค์ประกอบของทัศนธาตุเหล่านี้มาสร้างให้เกิดผลงานจิตรกรรมกึ่งนามธรรม

4.1. วิเคราะห์ผลงานโดยรวม

ผลงานศิลปนิพนธ์ชุด “กฎระเบียบที่คลุมเครือ” สามารถจำแนกวิเคราะห์ได้ดังนี้

4.1.1 เรื่องราว (subject)

การกลับไปย้อนนึกถึงภาพความทรงจำในวัยเด็กที่มีความสงสัยในการปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียนตัวข้าพเจ้าเองมีประสบการณ์การถูกลงโทษจากการกระทำที่ผิดระเบียบ จึงได้หยิบภาพเหตุการณ์ที่มีผลกระทบต่อตัวข้าพเจ้าในวัยเด็กมาทำเป็นผลงานซึ่งในแต่ละเรื่องก็มีความแตกต่างกันออกไปอย่างชัดเจน อาทิเช่น อารมณ์ ชุติ การแสดงออกที่พยายามจะสื่อสารแทนของพื้นผิวอย่างกลมกลืน

4.1.2 เนื้อหา (content)

การนำเสนอเนื้อหาของข้าพเจ้าถ่ายทอดจากความรู้สึกที่ได้จากการย้อนกลับไปถึงภาพเหตุการณ์ที่มีความทรงจำวัยเด็กจากที่โรงเรียนผ่านความรู้ที่ข้าพเจ้าสนใจผลการเกิดกับแสง ชุติ พื้นผิว บางอย่างที่ข้าพเจ้าให้ความสำคัญมากกว่าเนื้อเรื่อง

4.1.3 การแสดงออก (Expression)

ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้มีการแสดงออกทางเทคนิคทางจิตรกรรมแบบจิตรกรรมกึ่งนามธรรม โดยสร้างภาพต้นแบบจากนำภาพถ่ายมาสร้างองค์ประกอบขึ้นใหม่ด้วยโปรแกรมโฟโต้ชอป (photoshop) แล้วจึงนำองค์ประกอบภาพที่ได้มาแปลผ่านเลเยอร์ของชั้นสีในแต่ละจุดจากภาพจำอีกครั้งหนึ่ง

4.2 วิเคราะห์ทัศนธาตุ

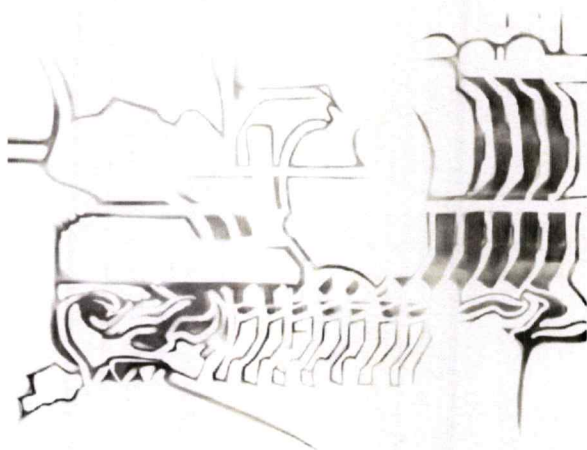
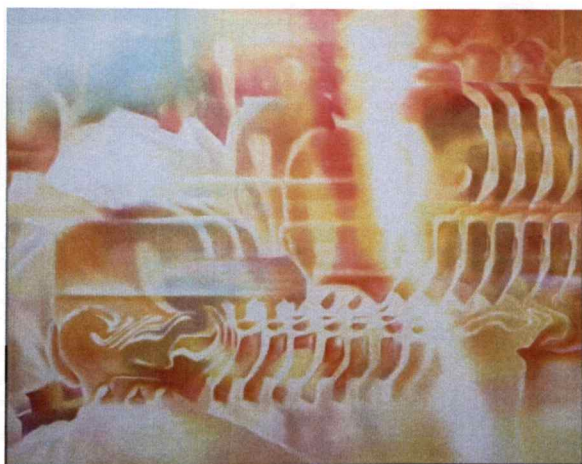
ผลงานจิตรกรรมชุด “กฎระเบียบที่คลุมเครือ” สามารถจำแนกวิเคราะห์ทัศนธาตุได้ดังนี้

เส้น (Lines)

ภาพที่ 4.1 ภาพแสดงการวิเคราะห์เส้น ผลงานชิ้นที่ 1

ผลงานชิ้นนี้มีทิศทางของเส้นที่มีความหลากหลายเส้นเป็นเส้นที่ถูกทับซ้อนกันไปมา และมีเส้นที่ถูกวาดผ่านกลางงานแต่ให้ความรู้สึกกลมกลืนกับภาพเส้นตรงให้ความรู้สึกถึงความเป็นระเบียบของเส้นสร้างความเคลื่อนไหวให้กับภาพ

ภาพที่ 4.2 ภาพวิเคราะห์เส้น ผลงานชิ้นที่ 2

ผลงานชิ้นนี้มีเส้นที่น้อยเมื่อเปรียบเทียบกับชิ้นที่ 1 มีโครงเส้นใหญ่มีความหลากหลายรูปแบบโดยเส้นตรงที่อยู่กึ่งกลางภาพเป็นเส้นนำสายตาเส้นโค้งที่ไล่ในส่วนของรายละเอียด และมีการระบายสีแบบเส้นตามเส้นโครงทำให้รู้สึกถึงการปะทะ และเส้นแนวทแยงที่มีการสอดรับไปในทิศทางเดียวกัน

ภาพที่ 4.3 ภาพแสดงการวิเคราะห์เส้น ผลงานชิ้นที่ 3

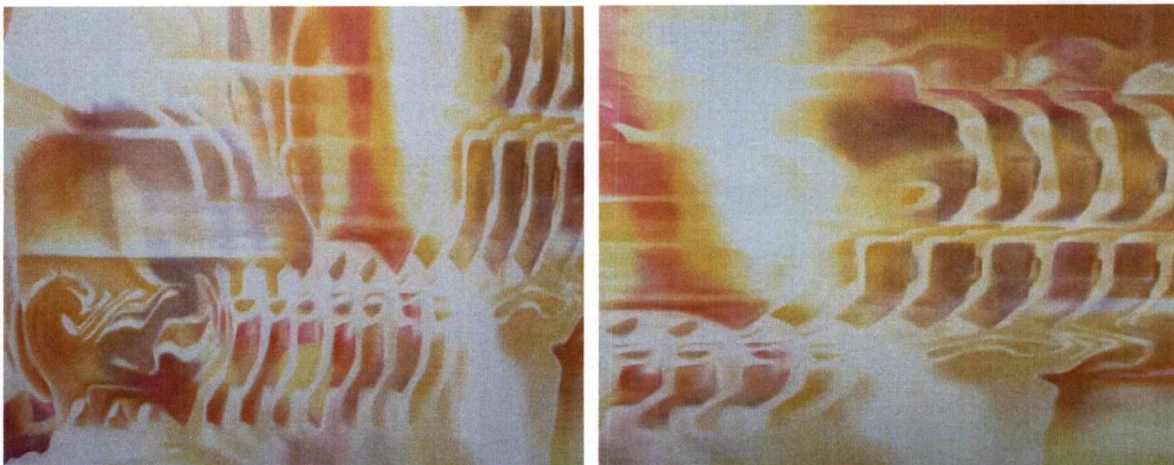
ผลงานชิ้นที่ 3 มีเส้นตรง และแนวทแยงมีความเป็นกรอบที่ให้ความรู้สึกถึงความเป็นขอบเขตแข็งแกร่ง และเส้นที่แผ่กระจายออกจากตรงกลางภาพทำให้มีความรู้สึกถึงความสมดุลในภาพ และเกิดจุดนำสายตาไปยังจุดที่เส้นคู่ขนานกันตรงกลางภาพ และยังให้ความรู้สึกถึงความเคลื่อนไหวจากเส้นโค้งที่แผ่กระจายออกมาจากทุกทิศทาง

รูปทรง (Forms)

ภาพที่ 4.4 ภาพการวิเคราะห์รูปทรง ผลงานชิ้นที่ 1

รูปทรงที่ปรากฏอยู่ในงานนั้นเป็นภาพนักเรียนแต่งกายเครื่องแบบนักเรียนมีรูปทรงกางเกง ถุงเท้า เสื้อนักเรียนที่มีรูปทรงเลขาคณิตเป็นหลัก และเป็นภาพที่ถูกลดทอนให้เป็นรูปทรงอิสระ(Freeform)โดยวัตถุรูปทรงสามารถอยู่รวมกันได้ด้วยสีแปร่งที่มีความกลมกลืนกันทั้งภาพ

ภาพที่ 4.5 ภาพแสดงการวิเคราะห์รูปทรง ผลงานที่ 2

ในผลงานชิ้นที่สองมีรูปทรงที่มีความเป็นเส้นอยู่เป็นจำนวนมากหากตัดรูปทรงที่มีความเป็นเส้นออกในชิ้นนี้มีรูปทรงที่ซ้ำกันอย่างต่อเนื่องให้ความรู้สึกที่เคลื่อนไหวมีวัตถุที่เป็นรูปทรงอิสระที่มีขนาดเท่าๆกัน และรูปทรงอิสระที่อยู่ด้านหน้าที่ซ้อนทับกันอย่างเป็นระเบียบในส่วนด้านล่างของภาพทำให้ภาพนี้ให้ภาพมีความหนักเบาที่ต่างระดับกันในภาพ

ภาพที่ 4.6 ภาพแสดงการวิเคราะห์รูปทรง ผลงานชิ้นที่ 3

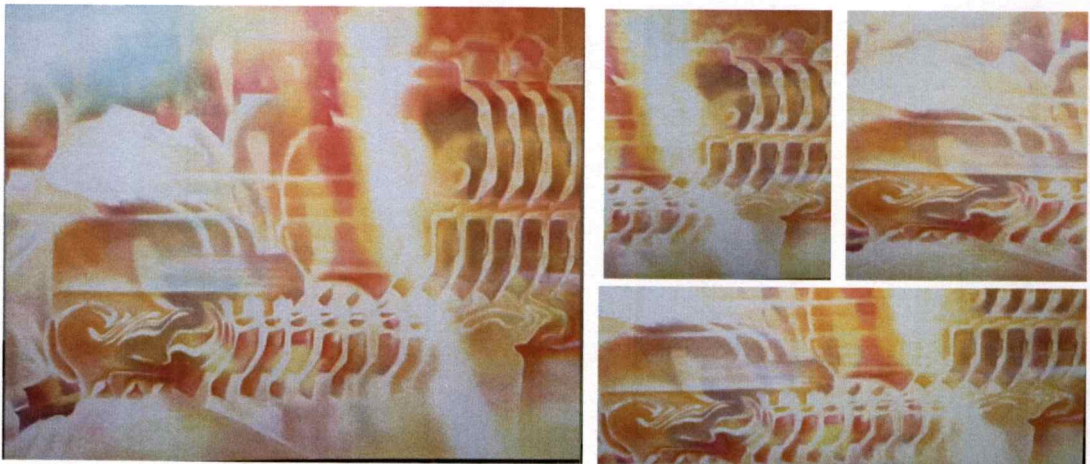
ในผลงานชิ้นที่สามของข้าพเจ้ามีรูปทรงที่เหมือนกันซ้ำไปซ้ำมากระจายอยู่ในภาพเพื่อต้องการสื่อสารเรื่องความเป็นเอกภาพของภาพจิตตอลความ เป็นรูปทรงที่ถูกกำหนดในระเบียบที่มีความผิดเพี้ยนของรูปทรงมาวางองค์ประกอบในลักษณะของการซ้ำ และสลับกันไปมา

พื้นผิว (Textures)

ภาพที่ 4.7 ภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นผิว ผลงานชิ้นที่ 1

ในส่วนของพื้นหลังของภาพใช้ความเป็นเส้นที่เรียบแบนเพื่อผลกระทะให้อยู่ในส่วนของพื้นหลัง และพื้นผิวของภาพนั้นให้เป็นพื้นผิวเดียวกันทั้งภาพด้วยวิธีการลงชั้นสีบางๆ และใช้พื้นผิวที่เรียบเนียนด้วยฝีแปรงในส่วนของวัตถุด้านหน้าเพื่อผลกระทะของวัตถุให้มีความสม่ำเสมอทั้งในภาพ

ภาพที่ 4.8 ภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นผิว ผลงานชิ้นที่ 2

พื้นผิวที่เกิดในภาพส่วนใหญ่เกิดจากเส้นในทิศทางเดียวกันเป็นกลุ่มเป็นก้อนจนเกิดเป็นรูปทรงที่มีทิศทางพุ่ง และเคลื่อนไหวมีรูปทรงที่มีการทับซ้อนกันมีทิศทางแผ่กระจายในส่วนของด้านล่างของภาพเพิ่มความรู้สึกเบาบางนอกจากนี้ยังมีวัตถุเล็กๆ ที่จัดวางกันอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อยเพื่อกระจายความหนักเบาของภาพ

ภาพที่ 4.9 ภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นผิว ผลงานชิ้นที่ 3

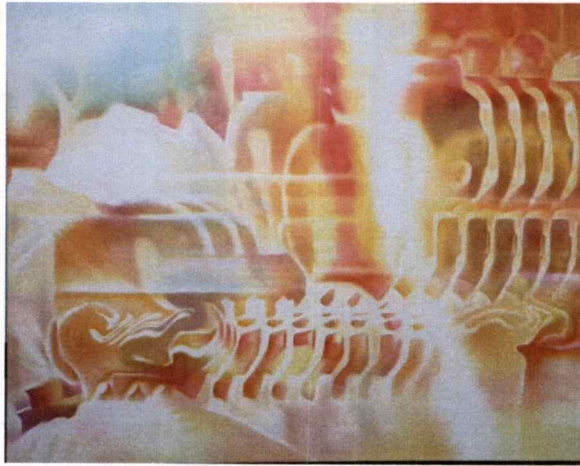
พื้นผิวในงานชิ้นนี้มีความใกล้เคียงกับชิ้นงานในชุดนี้โดยให้ความสำคัญกับการทำพื้นผิวภาพรวมในงานให้มีผิวที่เรียบเนียนที่เป็นกราฟฟิก และสีแปร่งที่มีลักษณะเดียวกันทั้งภาพในส่วนของพื้นหลังใช้สีบางเพื่อให้พื้นผิวเชื่อมโยงกันด้วยความเรียบของพื้นผิวจากสีแปร่งที่มีความละเอียดในการลงสีให้ได้พื้นผิวเรียบเนียนไปทั้งภาพ

สี (Color)

ภาพที่ 4.10 ภาพแสดงการวิเคราะห์สี ผลงานชิ้นที่ 1

สีที่โดดเด่นในผลงานชิ้นนี้คือสีส้ม และเหลืองในเฉดสีที่ร้อนแรงบรรยากาศโดยรวมดูสว่างเพราะใช้สีที่มีค่าน้ำหนักแตกต่างกันในส่วนของพื้นหลังให้แสงสว่างที่ดูเกินจากความเป็นจริง สีที่ทับซ้อนกันสร้างเป็นมิติเป็นพื้นที่ว่างใหม่เกิดขึ้นในภาพ

ภาพที่ 4.11 ภาพแสดงการวิเคราะห์สีผลงานชิ้นที่ 2

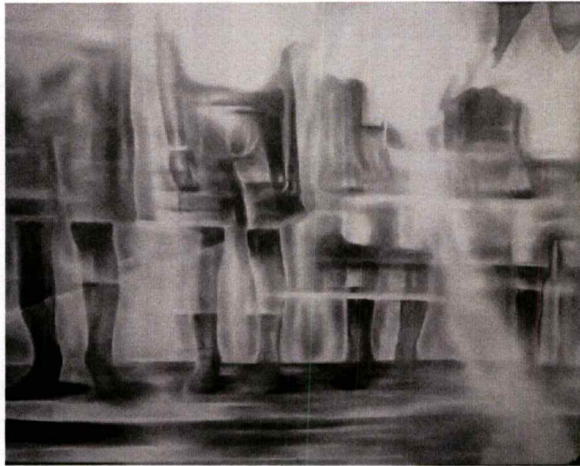
วัตถุด้านหน้าที่ใหญ่ และทับซ้อนกันของชั้นสีบางๆเป็นจุดเด่นของงานจึงใช้สีแดงที่เป็นสีโทนร้อนที่โดดเด่นในส่วนของด้านล่างภาพเพื่อดึงวัตถุไม่ให้ดูลอย และใช้การกระจายสีเข้าไปในส่วนของจุดเด่นเพื่อไม่ให้ดึงดูดสายตาไปทางด้านล่างของภาพมากเกินไปสีของพื้นหลังเป็นสีใกล้เคียงกับวัตถุด้านหน้าเพื่อให้ดูกลมกลืนกัน และเชื่อมโยงกันด้วยสีทั้งภาพ

ภาพที่ 4.12 ภาพแสดงการวิเคราะห์สี ผลงานชิ้นที่ 3

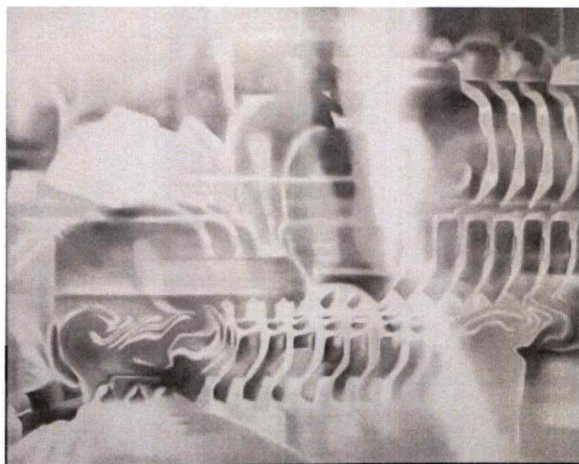
ผลงานชิ้นที่สามเป็นชิ้นที่ใช้คู่สีตรงกันข้ามแต่สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างลงตัว เช่น สีม่วงกับ สีเหลืองและสีแดงด้วยเปอร์เซ็นต์สีร้อนและเย็นที่มีเท่าๆกันและเลือกใช้สีสดจากหลอดสีไม่มีการผสมสีแต่ให้สีทับซ้อนกันบนผ้าใบด้วยชั้นสีบางๆทำให้อนุ่มนวลขึ้นเลือกใช้สีที่มีความร้อนแรงในส่วนของกลางภาพเพื่อดึงดูดสายตาไปในส่วนที่ต้องการให้เป็นจุดเด่นของภาพ

น้ำหนัก (Volume)

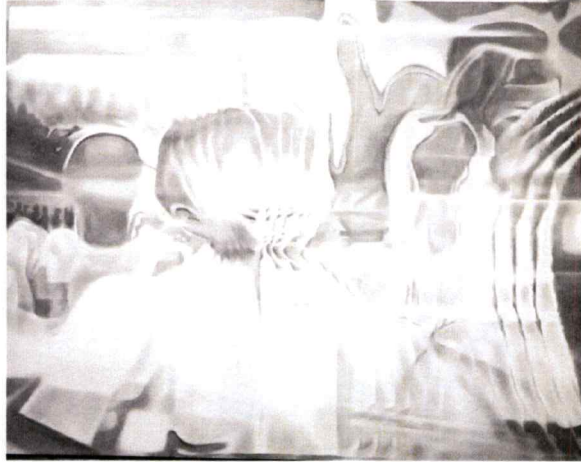
ภาพที่ 4.13 ภาพแสดงการวิเคราะห์น้ำหนัก ผลงานชิ้นที่ 1

ใช้สีที่มีน้ำหนักเท่าๆกันทั้งภาพในงานชิ้นนี้มีรูปทรง และเส้นในงานเป็นจำนวนมากจึงเป็นข้อบกพร่องเกิดขึ้นในงานทำให้ไม่สามารถแบ่งแยกวัตถุได้อย่างชัดเจน และไม่เกิดระยะขึ้นในงาน มีเพียงน้ำหนักขาวสุดในส่วนของรูปทรงด้านหน้าที่เป็นจุดเด่นเท่านั้นที่มีน้ำหนักแยกออกจากพื้นหลังออกจากภาพอย่างชัดเจน

ภาพที่ 4.14 ภาพแสดงการวิเคราะห์น้ำหนัก ผลงานชิ้นที่ 2

แบ่งแยกระยะของงานด้วยค่าน้ำหนักเทา และเทาเข้มทำให้เกิดการผลักระยะกันระหว่างพื้นหลังและวัตถุด้านหน้าที่เป็นจุดเด่น และใช้น้ำหนักเข้มสุดในส่วนของเขาเพื่อผลักระยะวัตถุให้ลอยขึ้นและอยู่ด้านหน้าสุดชิ้นที่สองมีค่าน้ำหนักที่ชัดเจนกว่าชิ้นแรกจึงแบ่งระยะของน้ำหนักวัตถุ ด้านหน้าด้านหลังได้อย่างชัดเจนมีจุดเด่น และบรรยากาศ

ภาพที่ 4.15 ภาพแสดงการวิเคราะห์หน้าหนัก ผลงานชิ้นที่ 3

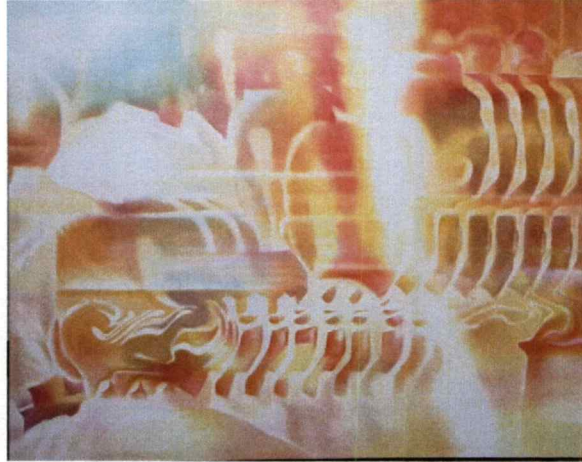
พื้นหลังด้านบนมีการไล่สีจากน้ำหนักเข้มลงมาอ่อนจนถึงน้ำหนักขาวกลางภาพเพื่อดึงความสนใจให้อยู่ตรงกลางภาพในภาพนี้ลำดับของวัตถุซ้อนกันอย่างชัดเจนทำให้น้ำหนักเข้มไม่ได้มีผลทำให้วัตถุผลัดมาอยู่ด้านหน้าสุดในส่วนของน้ำหนักเข้มยังช่วยเสริมให้ภาพมีจุดนำสายตาไปยังกลางภาพด้วยเส้นนำสายตา (Perspective) ภาพด้านล่างเป็นค่าน้ำหนักเทาทำให้สาระสำคัญของภาพจะอยู่ในด้านบนภาพ

ที่ว่าง (Space)

ภาพที่ 4.16 ภาพแสดงการวิเคราะห์ที่ว่าง ผลงานชิ้นที่ 1

พื้นที่ว่างด้านบนของภาพจะเป็นชั้นสีบางๆ บนที่ว่างด้านบนเพื่อให้ภาพที่มีความทับซ้อนกันอยู่ยุ่นั้นมีพื้นที่ว่างในงานและจะมีส่วนที่แตกกันกันด้วยสีเหลือง และสีส้ม และส่วนของพื้นหลังที่เว้นเป็นที่ว่างให้เกิดการผลัดกระยะของภาพ

ภาพที่ 4.17 ภาพแสดงการวิเคราะห์ที่ว่าง ผลงานที่ 2

ในส่วนของสีขาวที่เป็นส่วนของที่ว่างทั้งหมดในงานทำให้เป็นมวลเกิดขึ้นเพื่อสร้างระยะ ให้อัตถุไม่ลอยด้านหลังจะสร้างให้เกิดมวลเพียงเล็กน้อยเพื่อจะปล่อยให้เป็นที่ว่างให้ภาพมี อากาศไม่อัดแน่น และไม่ทึบตันจนเกินไป

ภาพที่ 4.18 ภาพแสดงการวิเคราะห์ที่ว่าง ผลงานชิ้นที่ 3

ผลงานชิ้นนี้พื้นที่ว่างจะเป็นส่วนของพื้นหลัง และส่วนตรงกลางของภาพเพื่อแบ่งแยกส่วน ของภาพด้านบน และด้านล่างอย่างชัดเจนผลักวัตถุต่างๆ ที่อยู่บนภาพให้โดดเด่นขึ้นมาจากพื้นสี ชมพู และสีส้มด้วยวิธีการสร้างที่ว่างจะโดยการลงสีเรียบแบนเสมอกันทั้งภาพ และใช้วิธีการไล่น้ำหนักด้วยพื้นผิวเรียบจึงทำให้พื้นที่ว่างมีความน่าสนใจ และช่วยเสริมตัวงานให้น่าสนใจยิ่งขึ้น

4.3 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์

ขั้นที่ 1 ความกลมกลืน (Harmony)

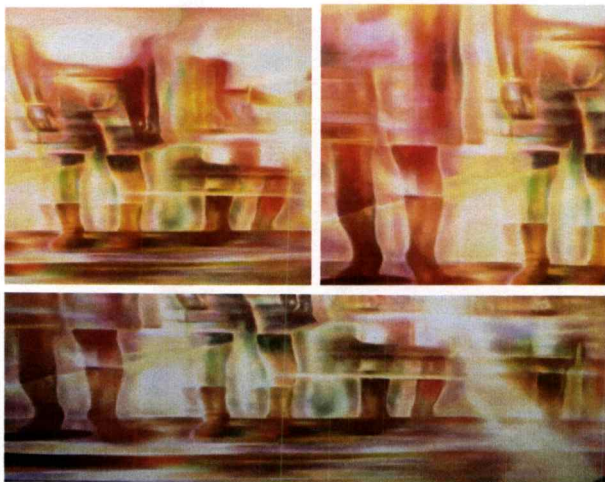
ในงานชิ้นนี้ของข้าพเจ้ามีการใช้สีส่วนใหญ่ที่ตัดกันแต่ข้าพเจ้าสร้างความกลมกลืนให้กับผลงานด้วยวิธีการใช้น้ำหนักของชั้นสีที่ทับซ้อนกันหลายชั้น และใช้การกระจายสีทั่วทั้งภาพเพื่อเชื่อมต่อกภาพทั้งภาพให้อยู่ในสภาวะเดียวกันไม่แบ่งแยกออกจากกันเป็นกลุ่มเป็นก้อน และใช้วิธีการกระจายสีเพื่อไม่ให้ภาพหนักไปฝั่งใดฝั่งหนึ่ง และคงจุดเด่นอยู่ที่รูปทรงด้านหน้า

ภาพที่ 4.19 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความกลมกลืน

ขั้นที่ 1 ความหลากหลาย (Variety)

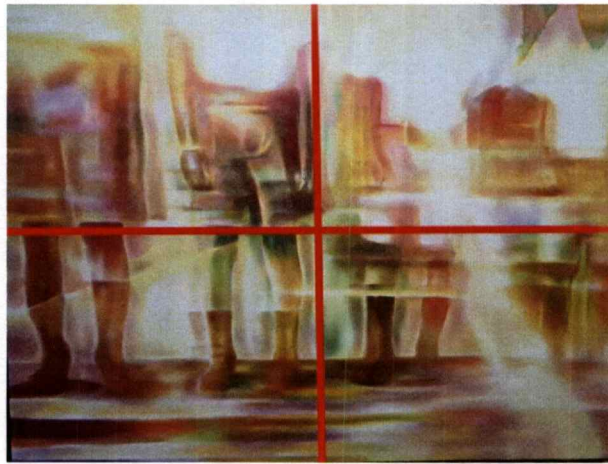
ความหลากหลายในงานของข้าพเจ้าจะเป็นเรื่องของคู่สีในงาน ข้าพเจ้าเลือกใช้สีที่โดดเด่น และใช้คู่สีที่มีความเข้ากัน และตัดกันพื้นผิวในงานใช้ผิวที่เรียบแบน และใช้เส้นและน้ำหนักโดยรวมตัวกันจนเกิดเป็นรูปทรงที่ปรากฏในภาพนั้นๆ

ภาพที่ 4.20 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความหลากหลาย

ขั้นที่ 1 ความสมดุล (Balance)

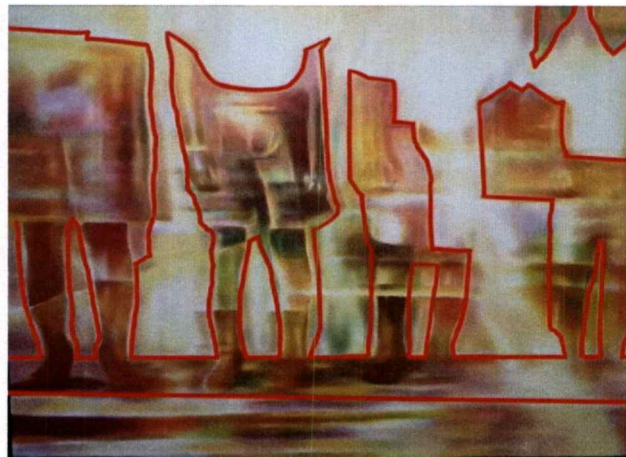
การจัดวางองค์ประกอบในผลงานของข้าพเจ้าให้ความสำคัญกับดุลยภาพจะสังเกตได้ว่า ภาพระหว่างด้านขวาซ้ายบน และล่าง ได้มีความสมมาตรกันภาพไม่หนักไปทางใดทางหนึ่งมุมมองแบบภาพถ่าย และเป็นจุดเด่นของงานซึ่งถ้าหากนำวัตถุมาจัดวางตรงกลางภาพเพื่อความสมมาตรจะทำให้ภาพเกิดเอกภาพจนเกินไปทำให้ภาพรู้สึกสงบนิ่งขัดกับความต้องการที่ต้องการให้ภาพดูสนุกสนาน

ภาพที่ 4.21 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความสมดุล

ขั้นที่ 1 สัดส่วน (Proportion)

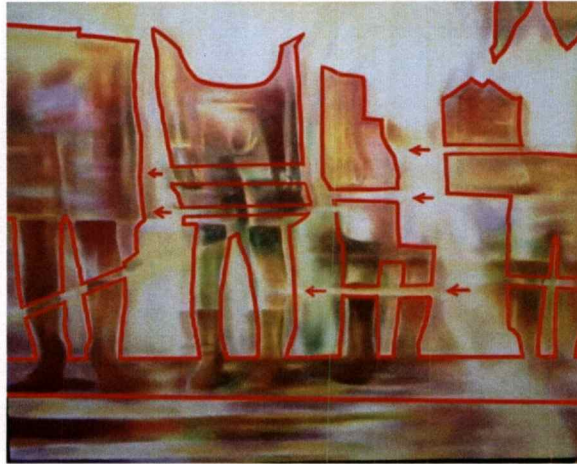
สัดส่วนในผลงานของข้าพเจ้าไม่ได้มีสัดส่วนที่ได้สมมาตรหนักเบาแตกต่างกันแต่มีสัดส่วนที่ให้ ความรู้สึกของภาพถ่ายแบบในมุมมองด้านหน้าตรง และภาพของรูปแบบนักเรียนในสัดส่วนร่างกาย (Figure) เพื่อนำเสนอเรื่องราวสถานการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นภาพอดีตในโรงเรียน

ภาพที่ 4.22 ภาพแสดงการวิเคราะห์สัดส่วน

ขั้นที่ 1 ความเป็นเด่น (Dominance)

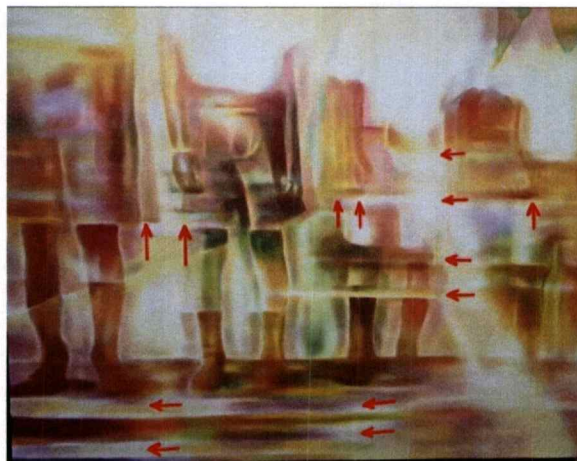
ในงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าต้องการจะให้ตัวเครื่องแบบนักเรียนที่คุ้นตาเป็นจุดเด่นของงานบริบท โดยรอบตัวเป็นส่วนประกอบเพื่อช่วยขับเน้นอารมณ์ความรู้สึกสนุกสนานความวุ่นวายยุ่งเหยิง และมีเส้นสีเหลืองเป็นแสงสว่างช่วยนำสายตาให้จุดเด่นมีสาระสำคัญมากขึ้น

ภาพที่ 4.23 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความเป็นเด่น

ขั้นที่ 1 ความเคลื่อนไหว (Movement)

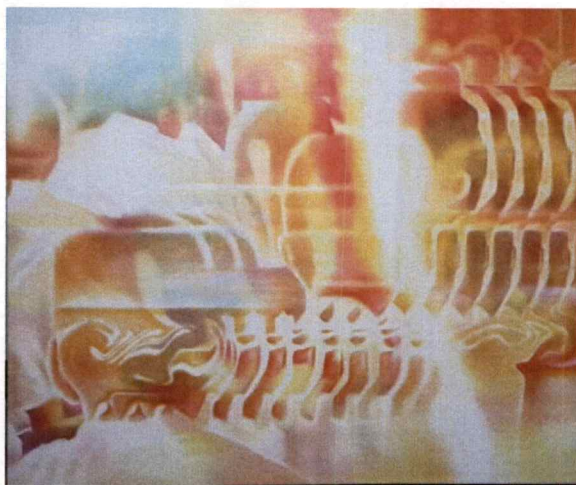
ความเคลื่อนไหวในผลงานของข้าพเจ้าได้ใช้ทัศนธาตุคือเส้นสีเหลือง เป็นตัวกำหนดทิศทางของความเคลื่อนไหวเส้นที่เกิดจากการลงชั้นสีอย่างบางๆ และเว้นระยะให้เกิดเส้นในทิศทางเดียวกันทางด้านล่างของภาพทำให้สามารถรับรู้ถึงความเคลื่อนไหวที่สร้างขึ้นได้ และสีแดงที่ทับซ้อนกันเป็นระยะทำให้ภาพมีน้ำหนักทิศทางที่ยึดรูปทรงของภาพ

ภาพที่ 4.24 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความเคลื่อนไหว

ขั้นที่ 2 ความกลมกลืน (Harmony)

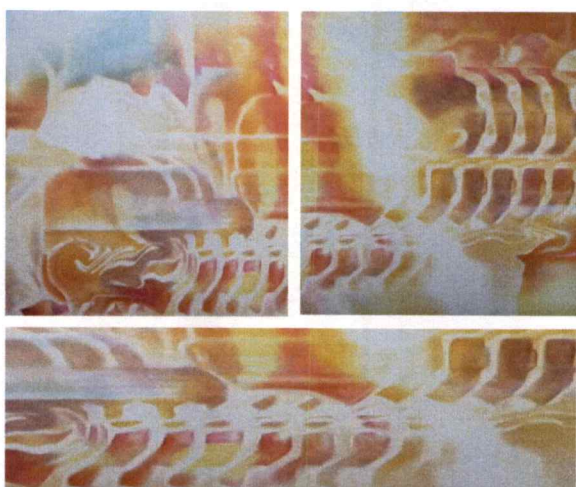
ในผลงานชิ้นนี้มีความกลมกลืนกันด้วยสถานการณ์ของภาพที่มีลักษณะเหมือนการระเบิดมีผลที่เกิดกับแสงสีที่ไปด้วยกันกับภาพอย่างลงตัวทำให้ผลงานชิ้นนี้มีเรื่องราวที่ชัดเจน และมีความขัดแย้งกันในเรื่องของสีที่แบ่งแยกรูปทรงกันอย่างชัดเจนใช้สีส้มในส่วนหลัง และใช้สีที่มีความสดในรูปทรงที่เป็นส่วนของสาระสำคัญด้านหน้า

ภาพที่ 4.25 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความกลมกลืน

ขั้นที่ 2 ความหลากหลาย (Variety)

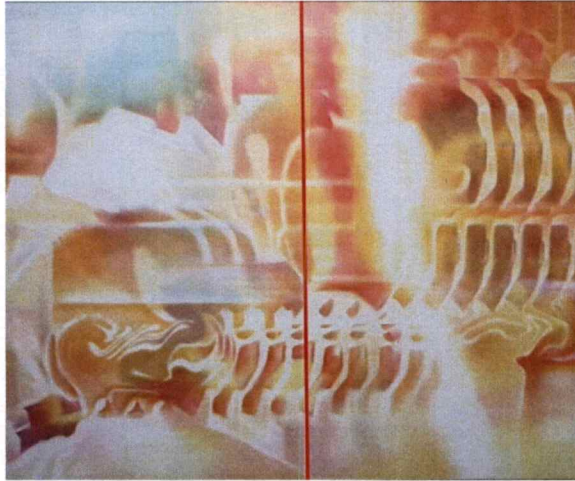
ความหลากหลายในงานของข้าพเจ้าที่เห็นได้ชัดคือเรื่องของสีที่มีสีส้มในส่วนหลังทั้งหมดตัดกับรูปทรงต่างๆ ในภาพความเข้มของเนื้อสีในแต่ละส่วนช่วยในการแบ่งระยะของภาพ นอกจากนี้ยังมีพื้นผิวที่ราบเรียบสม่ำเสมอในแต่ละส่วนของภาพให้โดดเด่นที่เกิดจากการใช้แปรงระบายสีทีละชั้นและมีการกระจายน้ำหนักของแต่ละสีให้สามารถอยู่ร่วมกับรูปทรงได้อย่างลงตัว

ภาพที่ 4.26 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความหลากหลาย

ขั้นที่ 2 ความสมดุล (Balance)

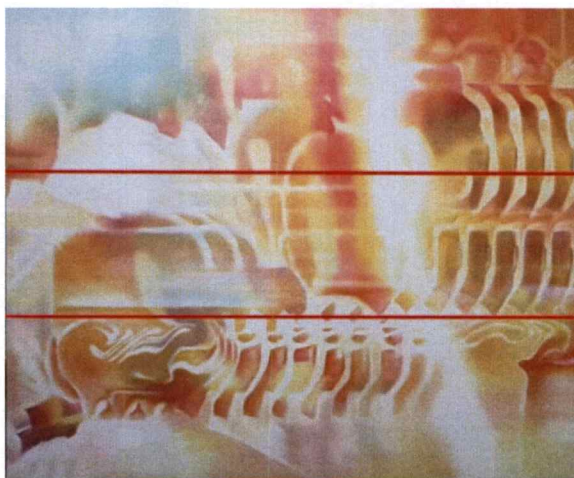
การจัดวางองค์ประกอบในผลงานของข้าพเจ้า ค่อนข้างที่จะสมดุลกันทางด้านซ้าย และขวา เพราะต้องการจะแบ่งหน้าหน้าที่สร้างแรงปะทะทั้งสองด้านให้มีลักษณะแผ่กระจายออกเสมือนการระเบิดออกจากทางด้านล่างซึ่งจะเห็นได้ว่าภาพด้านล่างนั้นจะมีความหนาแน่นมากกว่าด้านบนที่มีที่ว่าง และอากาศมากกว่าด้านล่างของภาพ

ภาพที่ 4.27 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความสมดุล

ขั้นที่ 2 สัดส่วน (Proportion)

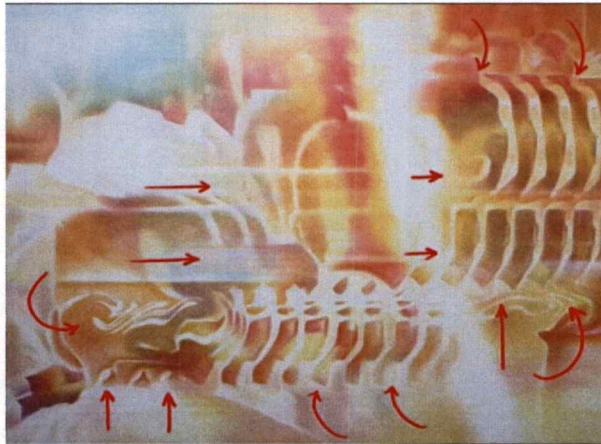
สัดส่วนในผลงานของข้าพเจ้าด้านล่างของภาพจะมีความหนาแน่นมากกว่าด้านบนเพื่อความรู้สึกถึงการแผ่กระจายออกไปรอบด้าน และยังสร้างความหนักแน่นให้กับภาพไม่ทำให้รูปทรงที่เป็นจุดเด่นลอย และดูมีที่มาของรูปทรงอีกด้วยสีส้มอ่อนที่สร้างทางด้านล่างแบ่งเส้นระดับสายตาอย่างชัดเจน

ภาพที่ 4.28 ภาพแสดงการวิเคราะห์สัดส่วน

ขั้นที่ 2 ความเป็นเด่น (Dominance)

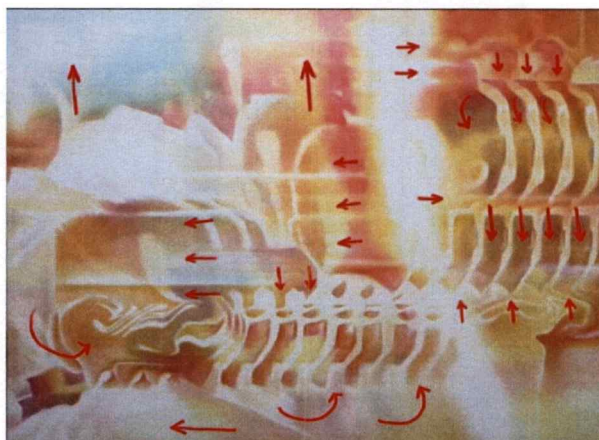
ในงานชิ้นนี้ข้าพเจ้ามีความรู้สึกรูปทรงสภาพจะแสงในภาพดิจิทัล เป็นสิ่งที่ช่วยเพิ่มอรรถรสให้กับภาพถ่ายต้นแบบเป็นส่วนประกอบที่มีขนาดเล็กที่ดูจากภาพเคลื่อนไหวจะเห็นได้ด้วยตาเปล่าแค่เพียงไม่กี่วินาทีมาขยายให้เป็นจุดเด่นของงานเพื่อเพิ่มค่าให้กับรูปทรงเหล่านี้ที่ต้องการให้จุดเด่นเป็นวัตถุด้านหน้าทั้งหมดที่เคลื่อนไหวขึ้นมาจากส่วนด้านล่างของภาพและยังเพิ่มความโดดเด่นด้วยน้ำหนักของสีในรูปทรงวัตถุให้มีสีที่สดกว่าวัตถุด้านหลังของภาพ

ภาพที่ 4.29 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความเป็นเด่น

ขั้นที่ 2 ความเคลื่อนไหว (Movement)

ความเคลื่อนไหวในผลงานของข้าพเจ้ามีทิศทางที่ชัดเจนจากรูปทรงทรงมีขนาดใหญ่และยังสร้างความเคลื่อนไหวมากขึ้นด้วยรูปทรงที่มีระยะห่างเท่าๆกันมีลักษณะความเป็นเส้นที่มีทิศทางเดียวกันเป็นกลุ่มก้อนอย่างชัดเจนทำให้เกิดลักษณะสั่นไหวอย่างรุนแรงและมีทิศทางในส่วนของด้านล่างภาพที่มีการกระจายออกไปทำให้ภาพมีความรู้สึกของการกระจายกระจายออกไปรอบด้านเสมือนการระเบิดออกของแสงสว่างอย่างรุนแรง

ภาพที่ 4.30 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความเคลื่อนไหว

ขั้นที่ 3 ความกลมกลืน (Harmony)

ในผลงานของข้าพเจ้าขั้นนี้มีความเชื่อมต่อของรูปทรงในภาพและเลือกใช้ชุดสีที่มีความขัดแย้งกัน แต่ใช้วิธีการลงสีทีละชั้นบางๆ เพื่อให้สีในภาพสามารถอยู่ร่วมกัน ใช้เส้นเป็นตัวเชื่อมภาพให้เข้าหากันทั้งภาพด้วยบรรยากาศของสี

ภาพที่ 4.31 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความกลมกลืน

ขั้นที่ 3 ความหลากหลาย (Variety)

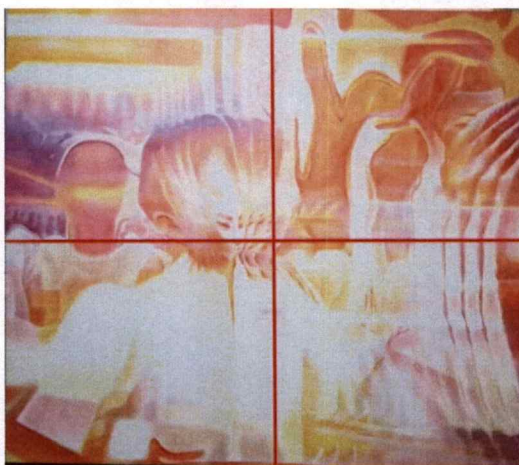
ความหลากหลายของงานขั้นนี้มีจุดเด่นที่ลักษณะความต่างของรูปทรงที่มีรูปทรงที่เป็นอิสระ และสีของงานที่เลือกใช้สีคู่ตรงข้ามกันอย่างสีม่วงกับสีเหลืองมีความต่างกันอย่างชัดเจนของสีแต่สามารถอยู่ร่วมกันได้ด้วยเทคนิคการลงสีแต่ละชั้นที่ทับซ้อนกันในการสร้างระยะให้กับภาพ

ภาพที่ 4.32 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความหลากหลาย

ขั้นที่ 3 ความสมดุล (Balance)

การจัดวางองค์ประกอบในผลงานของข้าพเจ้ามีความสมดุลกันในทางด้านซ้าย และขวา เพราะรูปทรงที่นำมาใช้ในงานมีความเหมือนกันแตกต่างกันที่ขนาดแต่ก็จะมีรูปทรงอื่นๆ ที่มาบดบังจนทำให้น้ำหนักของภาพทางด้านซ้าย และขวานักเท่าๆกันจะสังเกตได้ว่าต่างจากทางด้านบน และด้านล่างจะหนักไปทางด้านบนมากกว่าด้านล่างทั้งพื้นที่ว่างไว้เพื่อเป็นจุดนำสายตาไปสู่จุดเด่นตรงกลาง

ภาพที่ 4.33 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความสมดุล

ขั้นที่ 3 สัดส่วน (Proportion)

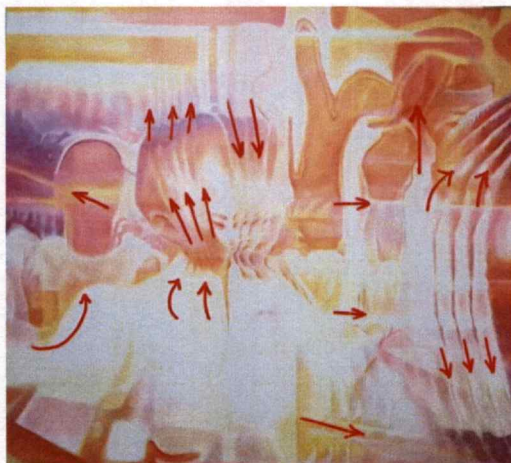
สัดส่วนในผลงานของข้าพเจ้าในขั้นนี้จะมุ่งเน้นไปที่กลางภาพรูปทรงที่เป็นเนื้อหาสาระต่างๆ ของภาพจะอยู่บริเวณตรงกลางภาพจะมีที่ว่างด้านบนเล็กน้อยและด้านล่างเป็นพื้นที่ว่างเป็นจำนวนมาก

ภาพที่ 4.34 ภาพแสดงการวิเคราะห์สัดส่วน

ขั้นที่ 3 ความเป็นเด่น (Dominance)

ในงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าตั้งใจให้มีจุดเด่นมุ่งเน้นไปที่ตรงกลางของภาพด้วยวิธีการใช้สีโทนร้อน และใช้อุณหภูมิของสีที่ร้อนแรงต่างออกไปจากส่วนอื่นๆของภาพ และยังมีเส้นที่เป็นจุดนำสายตาไปสู่กลางภาพเป็นจำนวนมาก

ภาพที่ 4.35 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความเป็นเด่น

ขั้นที่ 3 ความเคลื่อนไหว (Movement)

ความเคลื่อนไหวในผลงานของข้าพเจ้ามีทิศทางที่เกิดจากรูปทรงเส้นในงานที่มีจำนวนมาก เส้นตรงกลางสีเหลืองมีทิศทางที่กระจายออกไปรอบด้านบริเวณพื้นที่สีส้มจะมีเส้นเล็กๆทำให้บริเวณนี้มีการกระจายออกมาต่อจากรูปทรงสีแดงตรงกลาง และส่วนของรูปทรงที่เป็นเนื้อหาสาระต่างๆ มีความเคลื่อนไหวจากการทับซ้อนของน้ำหนักสี ที่มีการกำหนดขอบเขตอย่างชัดเจน

ภาพที่ 4.36 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความเคลื่อนไหว

บทที่ 5

บทสรุป

การสร้างสรรคศิลป์นิพนธ์ชุด “กฎระเบียบที่คลุมเครือ” เพื่อต้องการที่จะสื่อสารกับผู้ที่มีประสบการณ์ร่วมในการที่เคยเป็นเด็กนักเรียนโดยการนำภาพเหตุการณ์การทำโทษที่เกิดขึ้นในโรงเรียนในวัยเด็กที่ปลูกฝังโตขึ้นมากับตัวข้าพเจ้าเองด้วยวัตถุประสงค์ที่อยากถ่ายทอดความรู้สึกส่วนตัวจากการที่ได้ถูกบังคับให้อยู่ในกฎระเบียบของโรงเรียน และภาพการถูกทำโทษนำมาแปลงให้เป็นผลงานงานจิตรกรรมกึ่งนามธรรมเปลี่ยนจากภาพถ่ายรูปแบบกราฟิกมาสู่ผลงานจิตรกรรมเปลี่ยนการรับรู้ใหม่ของคนดูจึงนำมาสู่ผลงานจิตรกรรมกึ่งนามธรรมในชุดนี้

ข้าพเจ้าได้ถ่ายทอดความรู้สึกที่ได้จากการย้อนกลับไปถึงภาพเหตุการณ์ในอดีตที่เกิดขึ้นกับตัวข้าพเจ้าในวัยเด็กผ่านความรู้สึกที่เป็นนามธรรมที่ได้จากการเสพสื่อภาพดิจิทัลกราฟิกมาแปลงเปลี่ยนแปลงเป็นจิตรกรรมกึ่งนามธรรมโดยใช้ตัวเองเป็นตัวกลางแปลงผ่านความรู้สึกของเหตุการณ์นั้นสู่ผลงานจิตรกรรมกึ่งนามธรรมโดยการนำภาพเหตุการณ์ที่เป็นภาพเคลื่อนไหวนำมาแปลงกลับให้เป็นภาพนิ่งด้วยผลงานจิตรกรรมอีกครั้งหนึ่งสู่ผืนผ้าใบด้วยวิธีการนำภาพที่จดจำได้ในความรู้สึกนำเอาทัศนธาตุต่างๆ ในโรงเรียนจากความรู้สึกนั้นในภาพเหตุการณ์มาถ่ายทอดไปสู่รูปทรงเหล่านี้เพื่อให้เกิดความรู้สึกสนุกสนานตื่นตาตื่นใจกับสีเส้น และสีแปร่งที่ให้ความรู้สึกอิสระสนุกสนานไร้ขอบเขตแต่ยังมีเค้าโครงของความเป็นจริงแต่ไม่ได้ให้ความเหมือนจริงทั้งหมดเพื่อต้องการถ่ายทอดความรู้สึกผ่านสีเส้น รูปทรง และร่องรอยของแปร่งเพื่อให้เกิดความงามและข้าพเจ้าได้ศึกษา และวิเคราะห์แนวความคิดสร้างสรรค์กระบวนการการสร้างงาน ทัศนธาตุ และการจัดวางองค์ประกอบของข้าพเจ้าทำให้ข้าพเจ้าเห็นถึง ความสมบูรณ์ และไม่สมบูรณ์ ในตัวงานเห็นทั้งข้อดีและข้อเสีย ข้าพเจ้าหวังว่าในภายภาคหน้าข้าพเจ้าจะได้ใช้ข้อมูลที่ผ่านมาการวิเคราะห์ที่ได้เห็นจุดอ่อนจุดแข็งของผลงานข้าพเจ้าเองนั้นนำข้อดีในผลงานชุดนี้มาปรับใช้ในผลงานชุดต่อไปและนำข้อเสียมาปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นในผลงานชุดต่อไปจะมีการสร้างสรรค์ผลงานอย่างละเอียดอ่อนมากยิ่งขึ้น และมีความสมบูรณ์ในงานยิ่งขึ้นไป

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ในผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้พบปัญหาในเรื่องการเพิ่มน้ำหนักของชั้นสีคือการใช้ระยะเวลาในการรอให้สีแห้งสนิทเพื่อไม่ให้สีขุ่นมัว โดยในการทำงานมีวิธีการทำความสะอาดพู่กัน และใช้ตัวผสมสีแห้งไวพิเศษทั้งนี้เพื่อทำให้การสร้างสรรค์มีคุณภาพในผลงานต่อไป

บรรณานุกรม

ประวัติการเคารพกฎระเบียบในโรงเรียน

<http://taamkru.com/th/เคารพกฎเกณฑ์/>

(ค้นหาเมื่อวันที่ 18 มีนาคม 2561)

บทความเรื่องความหมายของคอมพิวเตอร์กราฟฟิก

http://www.krukikz.com/index.php?option=com_content&view=article&id=132&Itemid=180

(ค้นหาเมื่อวันที่ 18 มีนาคม 2561)

บทความเรื่องคอมพิวเตอร์คอมพิวเตอร์กราฟฟิก

<https://jane84845.wordpress.com/บทเรียน/หน่วยที่5-การทำภาพกราฟิก>

(ค้นหาเมื่อวันที่ 18 มีนาคม 2561)

บทความศิลปะฟิวเจอร์ริสม์

<http://futurism-arts.blogspot.com/2008/12/futurism.html>

(ค้นหาเมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2561)

ผลงานศิลปะจินตภาพ โดม บัลลา

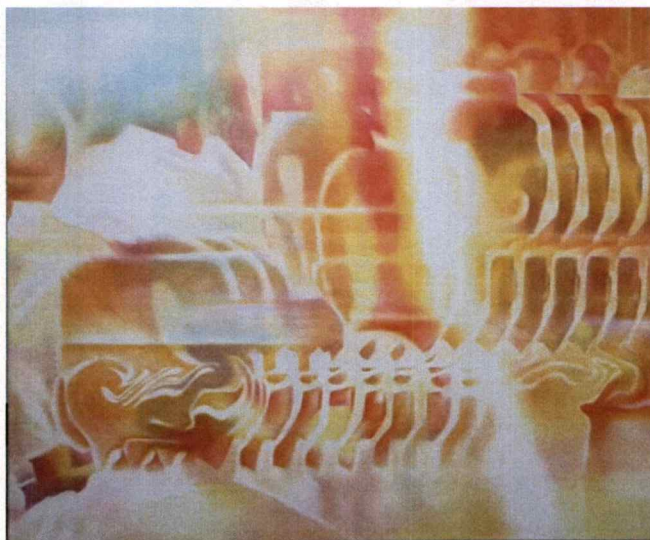
https://en.m.wikipedia.org/wiki/Dynamism_of_a_Dog_on_a_Leash

(ค้นหาเมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2561)

ภาพผลงานศิลปะ

ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1
ชื่อผลงาน ความเป็นไปตามสิ่งแวดล้อม
เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด 200 x 160 ซม.

ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2
ชื่อผลงาน ขอบเขตพื้นที่ในความเคลื่อนไหว
เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด 180 x 150 ซม.

ภาพผลงานศิลปินนิพนธ์ชั้นที่ 3
ช่อผลงาน พื้นที่ตามระเบียบ
เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด 200 x 180 ซม.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล. นายชาญวุฒิ แก้วศรีใส
 วัน เดือน ปีเกิด. 11 พฤษภาคม 2538
 ที่อยู่. 41 หมู่ 10 ถนนรามอินทรา แขวงท่าแร้ง เขตบางเขน 10230 กรุงเทพมหานคร
 โทร 099 -012 – 1188

ประวัติการศึกษา. 2550 โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
 2556 วิทยาลัยช่างศิลป์ ลาดกระบัง
 2560 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชาจิตรกรรม

รางวัลและเกียรติประวัติ

2561 นิทรรศการศิลปนิพนธ์ PI-R2 ART THESIS EXHIBITION